

## Arrest

nr. 251 335 van 22 maart 2021  
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X  
2. X  
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS  
Lakenselaan 53  
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEELE *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 26 februari 2019 België binnen met een paspoort zonder visum en verzoeken op 11 maart 2019 om internationale bescherming. Op 14 april 2020 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 16 april 2020 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op X 1993 in San Salvador. U woonde van uw geboorte tot 2017 in het huis van uw moeder in Residencial Brisas del Sur, gemeente Soyapango, in het westen van het grootstedelijk gebied San Salvador. Daarna verhuisde u met uw partner D. R. A. S. (...) naar de wijk Santísima Trinidad, gemeente Ayutuxtepeque, in het noorden van het grootstedelijk gebied San Salvador. U verhuisde in 2018 vervolgens terug naar Soyapango, meer bepaald naar de wijk Sierra Morena 2, waar u met uw partner, zoon, moeder en uw (half-)broer, B. A. T. D. (...) in een huurhuis woonde tot uw vertrek.*

*U werkte sinds 2015 als presentatrice voor de radiozender Chevere van het bedrijf Grupo Radial Samix. Na de moeilijke zwangerschap van uw zoontje, M. (...), dat geboren werd in februari 2018, was uw contract stopgezet en vanaf oktober 2018 werkte u nog enkel freelance. Omdat u door uw beroep een publieke figuur was, was u een mikpunt voor de bendes. Met name werd u door valse profielen of vreemde mensen aangeschreven op uw facebookpagina. Hoewel u zichzelf afvraagt of u wat paranoïde was, veranderde u toch van facebookpagina en beveiligde u deze beter.*

*Uw neef, J. B. P. D. (...), was het zwarte schaap van de familie. Hij had druggerelateerde problemen en kreeg in 2014 last met de bende MS13. De bende kwam hem zoeken bij uw grootouders, waar hij woonde. Hij kon ontsnappen maar uw grootouders werden wel geslagen. Uw neef kon vluchten naar Guatemala. Uw grootouders verlieten toen de wijk Santísima Trinidad in gemeente Ayutuxtepeque omdat het er te gevaarlijk was.*

*In 2016 kwam de bende uw neef zoeken in de stoffeerdierszaak van uw oom en uw grootvader in de buurgemeente Mejicanos, en toen uw oom vertelde dat hij van niets wist, werden hij en een klant doodgeschoten.*

*In december 2018 werd uw auto door onbekenden geopend en leeggestolen terwijl u in een supermarkt was. Uw partner werd ook al eens beroofd op straat.*

*Op 8 januari 2019 werd u bij uw vertrek aan het werk door de bewakers gewaarschuwd dat een haveloos persoon u aan het zoeken was. Het bleek uw neef, J. (...), te zijn. Hij vroeg of hij zich bij u thuis kon wassen en er kon eten en slapen. U nam hem vervolgens mee naar huis. Uw partner voelde zich er niet goed bij dat uw neef bij jullie verbleef. Nadat uw neef zich had gewassen en had gegeten en nadat u hem kleren had gegeven, besloten u en uw partner om hem om 18u naar het busstation te brengen zodat hij vandaar de bus terug naar Guatemala kon nemen. U keerde daarna terug naar huis.*

*Om 20 uur verliet u het huis met uw zoontje om inkopen te gaan doen. Wanneer u de straat op wilde gaan, werd u gestopt door een jongeman op een motor die u een telefoon gaf. De man aan de telefoon vroeg waar uw neef was. U antwoordde niets, u bleef zwijgen. De man aan de andere kant van de lijn zei daarop hij jullie ding doden als u niets zei. U gaf de telefoon hierop prompt terug aan de jonge bestuurder van de motorfiets. De jongeman reed weg.*

*Hierna probeerden jullie het te doen lijken alsof het huis niet bewoond was. U ging u nog maar een paar keer naar uw werk en uw broer ging niet meer naar de universiteit. Uw moeder en uw partner gingen wel nog werken maar uw partner vertrok steeds op een moment dat de bendeleden nog sliepen en parkeerde zich een eindje weg van jullie huis. U ging vervolgens op 18 januari klacht indien bij het centraal politiestation. In de week hierop kwamen tweemaal twee personen bij u thuis langs die claimden agenten te zijn. Zij vertelden dat u naar het politiekantoor in uw wijk moest langsgaan met betrekking tot uw klacht. De eerste maal was u niet aanwezig en spraken ze met uw moeder, de tweede maal sprak u zelf met hen. U wilde echter niet naar het lokale politiekantoor omdat u vreesde dat deze personen banden hadden met de bende. Tussen de twee bezoeken werd uw moeder ook opgebeld. De persoon aan de telefoon maande u ook aan klacht in te dienen in het politiekantoor in Sierra Morena, uw wijk. Na hun tweede bezoek werd u nog gebeld door onbekende nummers, maar werd er niets meer gezegd.*

*Samen met uw gezin en uw broer, verliet u El Salvador op 26 februari 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Julie hadden onvoldoende geld om ook uw moeder te laten meekomen en zij bleef in het huis wonen en in haar kapsalon werken. Jullie reisden via Panama en Nederland naar België, waar jullie op*

27 februari 2019 aankwamen. Op 11 maart 2019 vroegen jullie internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

Na jullie vertrek kwamen bendeleden naar de kapperszaak van uw moeder waar ze gratis hun haar lieten knippen, geld of andere dingen vroegen en soms spullen, zoals kammen, meenamen. Ze vroegen ook naar jullie. Uiteindelijk sloot uw moeder het kapsalon en bleef verborgen in het huis. In september 2019 hadden jullie voldoende geld en lieten jullie haar ook naar België komen om internationale bescherming te vragen. Uw moeder kon het in België echter niet gewoon worden en vertrok in december 2019 terug naar El Salvador waar ze, in afwachting van een eigen woning, bij familie in het huis van uw oom woont.

Jullie vrezden bij terugkeer naar El Salvador gedood te worden door de bende MS13.

Jullie leggen ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten, jullie DUI, een klacht d.d. 18 januari 2019 omtrent het incident met de jongeman op de moto, een klacht d.d. 15 december 2018 over een diefstal, een klacht van uw moeder d.d. 9 september 2019, het paspoort van uw zoon, de werkbades van u en uw partner, een brief van uw werk bij Grupo Radial Samix, een brief van het werk van uw partner bij ISSS, informatie over de aanwezigheid van de bendes, foto's van uw woning, artikels over de wijk Santísima Trinidad en de moord op uw oom, de overlijdensakte van uw oom, de studentenkaart van uw broer, zijn inschrijvingsbewijs van de universiteit, het rijbewijs van uw partner en zijn belastingkaart.

## B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend. De subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan u evenmin worden toegekend. U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate

fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de problemen in verband met uw neef moet eerst en vooral worden opgemerkt dat deze tot aan het incident in januari 2019 nooit een impact lijken te hebben gehad op uw leven. Integendeel, hoewel uw grootouders na de incidenten uit 2014 uit de wijk Santísima Trinidad in de gemeente Ayutuxtepeque zouden zijn weggevlucht uit angst voor MS13, hoewel uw oom in 2016 in zijn stoffeerderij in de aan Ayutuxtepeque grenzende gemeente Mejicanos zou zijn doodgeschoten door dezelfde bende en hoewel de bendeleden in uw aanwezigheid tijdens de begrafenis kwamen zoeken naar uw grootvader, besloot u in 2017 in diezelfde wijk, Santísima Trinidad, te gaan wonen met uw nieuwe partner, A. S. (...) (CGVS, p. 12 – 13, p. 4; Asesinan a agente del CAM y tapicero en Mejicanos - vertaling). Om te bewijzen dat deze wijk zo gevaarlijk is legt u zelfs nog een bijkomend artikel neer over de vondst van een aantal verminkte lichaamsresten in putten in deze wijk (CGVS, p. 10, stuk 10: Localizan osamentas en la Santísima Trinidad - vertaling). Dat u na alle beweerde gebeurtenissen vrijwillig naar de gemeente zou verhuizen waar uw familie in een vete met de MS13 zou zijn verwickeld komt weinig plausibel over, zelfs alervaarde u er verder geen problemen (CGVS, p. 10). Minstens tast dit de ernst en de geloofwaardigheid aan van de problemen die uw familie met de MS13 zou hebben.

Overigens kan uit de door u neergelegde krantenartikels betreffende de moord op uw oom niet worden afgeleid dat deze iets met uw neef te maken zou hebben en dat de daders van de MS13 waren (stuk 10: Asesinan a agente del CAM y tapicero en Mejicanos, 30 januari 2016 – vertaling; Asesinan agente del CAM y al dueño de una tapicería en Mejicanos, 29 januari 2016 – vertaling). Uw bewering, dat uw opa in de buurt was, dat hij hoorde dat er naar uw neef werd gevraagd, en dat hij en de politieagent werden doodgeschoten omdat ze geen informatie over uw neef konden geven, worden net als de bewering van uw partner dat de daders van de MS13 waren, niet ondersteund door deze artikels die stellen dat het motief onbekend is (CGVS, p. 10, p. 13; CGVS (...), p. 11). Indien uw opa werkelijk getuige was van deze gebeurtenis zou mogen worden verwacht dat het motief van de daders wél bekend was en dat het over de MS13 ging, minstens dat jullie er bijkomende stukken zouden kunnen over neerleggen.

Inzake het beweerde begin van jullie persoonlijke problemen, nadat uw neef bij jullie thuis was geweest op 8 januari 2019, wordt de geloofwaardigheid daarvan ernstig aangetast door tegenstrijdige verklaringen over de eerste bedreiging, nadat jullie uw neef waren gaan afzetten aan het busstation. Zo stellen zowel u als uw partner in de vragenlijst van het CGVS dat jullie onderweg van het busstation naar huis, werden gekruist door een motorfiets zonder nummerplaat, bestuurd door een jongeman, die zijn telefoon gaf (Vragenlijst CGVS, p. 2; Vragenlijst CGVS (...), p. 2). Uw broer, B. A. (...), stelde daarentegen dat hij vanuit het huis zag hoe u werd aangesproken door iemand op een motor, die u een telefoon gaf (Vragenlijst CGVS 8.804.735, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stellen jullie daarentegen allemaal dat het incident plaatsvond nadat u terug thuis was gekomen en even later vertrok om inkopen te gaan doen met uw zoontje (CGVS, p. 12; CGVS (...), p. 10; CGVS 19/13662, p. 9). Nochtans werden de vragenlijsten aan jullie voorgelezen en ondertekenden jullie deze voor akkoord. U stelt over "het gehoor bij DVZ" dat dit zeer slecht verliep. De tolk zou uitermate vloeiend Spaans hebben gesproken maar u wist niet wat er in het Nederlands stond. Toen de advocaat het nalas in het centrum bleken er echter tegenstrijdigheden te zijn. U stelt niet te weten wat er gebeurd toen de tolk het document las, u stelt dat het was alsof de tolk op dat moment geen Spaans sprak (CGVS, p. 2). Ook uw partner snapt niet wat er misliep bij de DVZ, hij denkt echter eerder dat het om persoons- of naamsverwisselingen ging (CGVS (...), p. 2). Uw broer vond dat alles goed ging bij de DVZ (CGVS 19/13662, p. 2). De beweringen van u en uw partner over de tolk bij de DVZ kunnen alles behalve overtuigen. Men kan zich immers moeilijk voorstellen dat de tolk jullie verhaal eerst fout naar het Nederlands zou vertalen en dat zij deze tekst dan terug naar het Spaans zou vertalen op een manier dat deze terug overeenkwam met de door jullie bedoelde tekst. De door jullie gegeven uitleg lijkt dan ook gewoon een magere poging om later vastgestelde, ernstige tegenstrijdigheden recht te trekken.

Dit is overigens niet de enige tegenstrijdigheid tussen de verklaringen die op de DVZ werden afgelegd en de verklaringen op het CGVS betreffende ditzelfde incident. Zo verklaart u op het CGVS dat u de hele tijd niets antwoordde toen de man aan de andere kant van de lijn vroeg waar uw neef was (CGVS, p. 12, 14). Op de DVZ wist uw partner nochtans dat u tegen de persoon aan de andere kant van de lijn zei dat u niets wist van uw neef, J. P. (...) (Vragenlijst 8.804.709, p. 2). Het valt hier evenmin te begrijpen hoe de tolk op de DVZ aan de basis zou kunnen liggen van deze tegenstrijdigheid.

*Deze tegenstrijdigheden tasten dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de kern van uw relaas aan.*

*Daarnaast is het gedrag dat u en uw gezinsleden vertonen na de beweerde bedreiging niet in overeenstemming te brengen met de ernst van voornoemde bedreiging. U verklaart dat de onbekende persoon aan de telefoon u vroeg waar uw neef was. U zweeg en vervolgens zei hij dat hij u zou doden als u hem niets zei. U reageerde hierop door de telefoon terug te geven (CGVS, (...), p. 14). Het is op zijn minst merkwaardig te noemen dat wanneer deze persoon direct zei dat hij u zou doden als u niets zei, dat uw onmiddellijke reactie eruit bestond niets te zeggen en de telefoon terug te geven en er in feite voor te zorgen dat deze bedreiging ook in daden omgezet zou worden. Gevraagd waarom u niet vertelde dat u uw neef naar het busstation had gebracht en dat hij naar Guatemala zou gaan, antwoordt u dat u dat niet deed omdat u niet wist wie aan het praten was, omdat u wist dat het iets slecht was en omdat u in shock was (CGVS (...), p. 15). Dit is echter een weinig overtuigende verklaring voor uw weigering om informatie te geven. Dat u wist dat het iets slecht was, versterkt enkel de vaststelling dat het opmerkelijk is dat u op dat moment besluit zelf ook risico te lopen door niet mee te werken. Bovendien verklaart u dat uw oom om exact dezelfde reden vermoord is geweest. Hij kon namelijk geen informatie geven over uw neef en werd hierop onmiddellijk vermoord.*

*U verklaart verder hierna zo weinig mogelijk te zijn buitengekomen, maar u ging wel nog tweemaal naar uw werk om afscheid te nemen en enkele praktische zaken af te handelen (CGVS (...), p. 17-18). U was bovendien ook tijdens het eerste bezoek van de mannen in burgerkledij niet in het huis. U herinnert zich niet waar u op dat moment was (CGVS (...), p. 16). Ook uw broer, die ook gestopt was met zijn studies en in huis bleef, was op dat moment niet in het huis, maar weet evenmin waar hij zich toen bevond. Hij weet enkel dat iedereen behalve jullie moeder het huis uit was (CGVS (...), p. 11). Dat jullie zich niet meer herinneren waar jullie zich bevonden op een van de weinige momenten dat jullie buiten kwamen, doet dan ook ernstig afbreuk aan jullie claim niet meer buiten te komen (CGVS (...), p. 17). Uw partner stopte verder pas op 15 februari met werken en moest daarvoor op regelmatige basis het huis verlaten en terugkeren (CGVS (...), p. 7). U verklaart dat de bendeleden dit niet merkten omdat hij rond 4u30 of 5u 's morgens vertrok en dat een veilig moment is (CGVS (...), p. 21). Dit verklaart echter geenszins waarom hij niet werd opgemerkt, te meer omdat hij ook op een later moment van de dag nog naar huis moest terugkeren. Uw moeder ging eveneens in de periode na de bedreiging werken in haar kapsalon tot ze het sloot omdat ze door bendeleden werd lastiggevallen en bestolen (CGVS (...), p. 20). Ook zij ging dus op regelmatige basis in en uit het huis. Jullie gedrag na de bedreiging valt dan ook niet te rijmen met een werkelijke vrees om gedood te worden door de bendeleden, wat sterk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de bedreiging. Er kan in dat geval namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat u zich volledig verbergt of de situatie meteen ontvlucht. Uw partner bleef echter nog tot 15 februari, meer dan een maand na de bedreiging naar het werk gaan en uw moeder bleef haar kapperszaak zelfs na jullie vertrek nog een tijd openhouden. Het is dus niet zo dat jullie volledig binnen bleven en er geen teken van leven meer was. Indien jullie echt gezocht zouden worden, is het bovendien volstrekt ongeloofwaardig dat deze bewegingen onopgemerkt zouden blijven, te meer omdat uit uw recentste versie van het incident met de motorfiets zou blijken dat de bende duidelijk wist waar jullie woonden. U zou namelijk bij het verlaten van uw huis meteen zijn tegengehouden door de jongen met de moto (CGVS (...), p. 15). Dat maakt het bovendien ook weinig aannemelijk dat jullie na de bedreiging gewoon in hetzelfde huis zouden blijven tot jullie vertrek uit El Salvador. Uw moeder bleef bovendien nog tot september in het huis in El Salvador wonen tot ze ook naar België kwam (CGVS (...), p. 20). Ze keerde vervolgens in december terug naar El Salvador en trok in bij uw oom (CGVS (...), p. 3). Dat uw moeder nog zo lang in dezelfde woning kon blijven en uiteindelijk zelfs naar El Salvador terugkeerde, doet bijgevolg ernstig afbreuk aan jullie vrees in El Salvador. Dat uw moeder bij haar terugkeer naar El Salvador bij familie in het huis van uw oom kon verblijven, betekent bovendien dat jullie wel degelijk in de mogelijkheid verkeerden om tot jullie vertrek tijdelijk te verblijven bij een familielid. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie vrees.*

*Ook het gedrag dat de beweerdelijke bendeleden in uw asielaanpak vertonen is weinig aannemelijk. Bij de twee bezoeken die u de week na uw klacht van de onbekenden in burgerkledij kreeg, gebeurde er namelijk niets concreet. Beide keren werd enkel gevraagd om u aan te melden op het politiekantoor in uw colonia. De eerste maal spraken ze uw moeder en de tweede keer spraken ze rechtstreeks met u en uw broer (CGVS (...), p. 15-16 en 16-17). Indien dit, zoals u vermoedt, werkelijk bendeleden waren die erop uit waren jullie te doden, is het bijzonder merkwaardig dat ze dit niet proberen doen wanneer ze rechtstreeks met u, uw moeder of uw broer spreken, ook al was het door het raam. Uw broer heeft hier ook geen afdoende uitleg voor. Wanneer hem gevraagd wordt waarom ze jullie op dat moment niet*

hebben doodgeschoten of ontvoerd, stelt hij dat het hun bedoeling was u op te roepen om naar de politie van de colonia te gaan om iets slecht te doen. Hij zegt dat jullie bang waren dat u naar de politie zou gaan en dat ze u iets zouden aandoen. Wanneer daarop wordt gevraagd waarom het noodzakelijk was dat ze naar de politie in de colonia ging als ze op dat moment tegenover haar stonden, antwoordt hij dat hij het niet weet, dat u op geen enkel moment buiten ging, dat u met hen via de ingang praatte en dat jullie denken dat het hun motief was dat u uit het huis zou gaan en ze u dan iets zouden aandoen (CGVS (...), p. 13). Hieruit blijkt echter niet waarom deze vermeende bendeleden op dat moment zelf hun bedreigingen niet uitvoerden. Dit klemt des te meer als er wordt gekeken naar de drieste manier waarop de bende in het verleden zou zijn tekeer gegaan tegen uw familie. Het uitblijven van verdere stappen van de bendeleden bij deze twee momenten, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien blijkt hieruit nogmaals dat jullie er niet alles aan deden om het huis onbewoond te doen lijken, aangezien eerst uw moeder en vervolgens uw broer het raam opendeden om te kijken wie er klopte (CGVS (...), p. 16-17). Indien u werkelijk trachtte om het te doen lijken alsof er niemand in het huis woonde, kan logischerwijze verwacht worden dat jullie niet reageren op onbekenden die aankloppen. Hierbij moet ook opgemerkt worden dat het enkel een vermoeden van u is dat het bendeleden waren. Jullie enige aanwijzing hiervoor was dat het ongewoon was dat agenten in burger bij mensen komen aankloppen en dat bij problemen de politie de laatste is die komt (CGVS (...), p. 16).

U, uw partner en uw broer hebben nadien geen problemen meer gekend en hebben nog meer dan een maand in dezelfde woning verbleven (CGVS (...), p.20; CGVS (...), p. 12; CGVS (...), p. 13-14). Zoals eerder al werd aangehaald, ging uw partner nog zonder problemen tot 15 februari werken. Uw verklaring waarom de bendeleden u niet kwamen zoeken kan niet overtuigen. U verklaart dat het misschien is omdat u nooit naar de delegatie in Sierra Morena bent geweest en dat u geïrriteerd en wat grof was tegen de personen in burger of dat het misschien was door de voorzorgen die jullie namen waardoor het huis leeg leek te staan (CGVS (...), p. 20). Uw broer haalt ook jullie voorzorgsmaatregelen aan als reden voor het gebrek aan problemen in de laatste maand voor jullie vertrek (CGVS (...), p. 14). Dat u niet naar de delegatie ging en geïrriteerd en wat grof was kan geenszins verklaren waarom de bendeleden u niet verder bij u thuis kwamen opzoeken. Dat jullie voorzorgen namen om het huis onbewoonbaar te doen lijken, werd eerder in deze beslissing al sterk gerelativeerd. Bovendien beletten deze voorzorgsmaatregelen niet dat personen die volgens u banden hadden met de bende toch tweemaal kwamen aankloppen en met inwoners van het huis konden spreken. Dat die bendeleden u niet, of enkel tweemaal in de week na de klacht, kwamen opzoeken bij u thuis en er bovendien bij deze twee gebeurtenissen niets verder gebeurde, is erg onaannemelijk in het licht van de bedreiging die tegen u en uw gezin was geuit. De onbekende persoon aan de telefoon had namelijk gezegd dat hij jullie – in het meervoud – zou vermoorden als u geen informatie gaf over uw neef, wat u vervolgens niet deed (CGVS (...), p. 20). Aangezien zij wisten waar u woonde, u tot uw vertrek op die plek bleef wonen en uw partner en moeder in deze periode bleven werken, kan dan ook verwacht worden dat zij wel degelijk hun bedreiging zouden kunnen uitvoeren. Dat dit niet gebeurde, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien stelt u dat de bendeleden ook na jullie vertrek nog contact hadden met uw moeder en werd zij op die momenten enkel lastig gevallen en bestolen en vroegen de bendeleden naar jullie (CGVS (...), p. 13). Hoewel de persoon aan de telefoon dus had bedreigd jullie te zullen doden, werd uw moeder op dit moment enkel bestolen en om informatie gevraagd, wat de geloofwaardigheid van de bedreiging die u ontving verder ondermijnt.

Voor de telefoons die u thuis ontving geldt eveneens dat dit louter een vermoeden is dat het hier om bendeleden ging. Bovendien leggen u, uw partner en uw broer elk andere verklaringen af over deze oproepen. U stelt namelijk dat er eerst een oproep was waarbij u werd gevraagd klacht in te dienen in het politiekantoor in Sierra Morena (CGVS (...), p. 16) en dat er nadien meerdere oproepen volgden waarbij niets werd gezegd (CGVS (...), p. 17). Uw partner heeft het echter enkel over enkele oproepen waarbij u werd gevraagd naar de delegatie in de colonia te gaan en verklaart geen weet te hebben van oproepen waarbij niets werd gezegd (CGVS (...), p. 13-14). Uw broer weet daarentegen enkel van de oproepen waarbij niets werd gezegd en verklaart dat niemand hem iets heeft gezegd over een oproep waarbij wel een boodschap werd gegeven. Zijn verklaring waarom hem dit niet werd gezegd, kan bovendien niet overtuigen. Hij zegt namelijk dat hij had gevraagd dat jullie hem niets meer zouden vertellen over de problemen, maar dit zou pas na het tweede bezoek zijn (CGVS (...), p. 15-16). U stelt echter dat de oproep waarbij u werd gevraagd naar het politiekantoor te gaan tussen de twee bezoeken viel (CGVS (...), p. 17). Het is dus weinig aannemelijk dat uw broer niets zou weten over deze oproep. Dat jullie elk een verschillende versie van de feiten geven doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze oproepen en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Bovendien zijn telefonische oproepen waarbij u gevraagd wordt naar het politiekantoor te gaan of

waarbij niets wordt gezegd misschien onaangenaam of vervelend, maar deze houden geen vervolging of ernstige schade in. Verder dient opnieuw opgemerkt te worden dat u enkel vermoedt dat deze oproepen in verband stonden met de bendeleden.

Tot slot legt u als bewijsstuk van de problemen in verband met uw neef een klacht voor die u bij de politie indiende. Een dergelijke klacht is louter een weergave van uw verklaringen bij de politie en heeft dus voor zover bewijswaarde als deze verklaringen geloofwaardig zijn. Bovendien bevat de klacht die u op 18 januari aflegde informatie die tegenstrijdig is aan uw verklaringen op het CGVS. Bij de politie verklaarde u namelijk dat u uw neef inderdaad kortstondig opving op 8 januari 2019, maar dat u pas werd bedreigd op 17 januari 2019 (stuk 1, p. 1: "V. Datos del hecho"... "Delitos: 1) Amenazas"... "Fecha: jueves 17 de enero del 2019"/"Feitelijke gegevens"... "Misdaden: 1) bedreigingen"... "Datum: donderdag 17 januari 2019" en dus niet dezelfde avond, zoals u, uw partner en uw broer tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarden (CGVS (...), p. 10; CGVS (...), p. 19; CGVS (...), p. 8-9). Dat jullie verklaringen niet overeenstemmen met de voorstelling van de feiten in de klacht doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wanneer uw broer gevraagd werd waarom er een andere versie van de feiten werd gegeven in de klacht, herhaalt hij enkel dat het twee uur nadat uw neef daar was, gebeurde met de auto, om 20 uur 's avonds. Gevraagd naar de reden waarom het dan verkeerd staat in de klacht, geeft hij aan geen idee te hebben (CGVS (...), p. 14-15). Aangezien dit document ook de problemen van uw broer dient te staven, is het niet aannemelijk dat hij niet op de hoogte zou zijn van een dermate belangrijke fout of vergissing in de klacht. Zijn uitleg biedt dan ook geen enkele verklaring voor deze belangrijke discrepantie tussen de klacht en jullie verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat de door u aangehaalde problemen in verband met uw neef niet aannemelijk zijn. Daar geen geloof wordt gehecht aan deze gebeurtenissen kunnen zij niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Gezien de aan uw neef gelieerde problemen niet aannemelijk worden bevonden kan ook uit de beweerde problemen van uw moeder in haar kapperszaak geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde worden afgeleid. U stelt dat bendeleden naar de kapperszaak van uw moeder kwamen waar ze geld of andere dingen vroegen en soms spullen, zoals kammen, meenamen. Ze vroegen ook naar jullie. Uiteindelijk sloot uw moeder de zaak en bleef verborgen in het huis. In september 2019 hadden jullie voldoende geld en lieten jullie haar ook naar België komen om internationale bescherming te vragen. Uw moeder kon het in België echter niet gewoon worden en vertrok in december 2019 terug naar El Salvador waar ze, in afwachting van een eigen woning, bij familie in het huis van uw oom woont (CGVS, p. 3, 5, 20, 22). Naast de reeds aangehaalde vaststelling dat zowel het langere verblijf van uw moeder ter plaatse als haar recente terugkeer naar El Salvador in het geheel niet in overeenstemming kan worden gebracht met de aangehaalde feiten in verband met uw neef, blijkt uit de terugkeer van uw moeder dat ook het aan de problemen in de kapperszaak verbonden risico onvoldoende zwaarwichtig was, minstens dat het een lokaal probleem betrof. Betreffende de geloofwaardigheid van deze problemen dient overigens opgemerkt te worden dat u ter ondersteuning van deze beweerde problemen een klacht van uw moeder bij de politie neerlegt. Er wordt vastgesteld dat uw moeder deze klacht pas vlak voor haar vertrek uit El Salvador indiende. Ze diende de klacht in op 9 september 2019, maar de feiten die ze erin beschrijft dateren van 28 februari 2019 (stuk 6, p. 1: "l. lugar de denuncia"... "lunes nueve del mes de septiembre de año dos mil diecinueve"/"plaats van de klacht"... "maandag 9 september 2019"; "V. Datos del hecho"... "Fecha: jueves 28 de febrero del 2019"/"Feitelijke gegevens"... "Datum: donderdag 28 februari 2019"). Dit laat erg uitschijnen dat ze louter klacht indiende om jullie asielrelaas te staven, wat de waarde van deze klacht, die op zich al niets meer dan een niet onderzochte verklaring is, nog verder vermindert.

Het door u aangehaalde gewelddadige overlijden van uw oom in 2016 in de gemeente Mejicanos, dat u ook nog ondersteunt met een overlijdensakte, wordt op zich niet betwist. Uit het geheel der hoger gedane vaststellingen blijkt echter niet dat hieruit een vrees of risico in uwen hoofde kan worden afgeleid.

De door u aangehaalde bewering het mikpunt van de bendes te zijn als publiek figuur door uw werk bij de radio kan u onvoldoende concretiseren om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken (Vragenlijst CGVS, p. 2). U verklaart in dat verband dat u door valse profielen of vreemde mensen werd aangeschreven op uw facebookpagina. Hoewel u zich zelf afvraagt of u wat paranoïde was, veranderde u toch van facebookpagina en beveiligde u deze beter. Ook werd uw contract voor de



radio stopgezet omdat u lang afwezig geweest was door uw moeilijke zwangerschap en sindsdien was u minder een publieke figuur (CGVS, p. 6-7). Voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met uw profiel en achtergrond heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van uw werk op de radio, wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke overtuiging persoonlijk vervolgd of zal vervolgen. Bovendien zijn de aangehaalde feiten eveneens onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft andere door u aangebrachte elementen moet opgemerkt worden dat uw broer aangeeft voor het incident met uw neef in januari 2019 nooit problemen te hebben gehad met bendes en nooit het slachtoffer te zijn geweest van crimineel geweld (CGVS (...), p. 14). Ook uw partner had voor deze problemen, met uitzondering van het feit dat hij éénmalig op straat werd beroofd geen eerdere problemen gekend met bendes (CGVS (...), p. 15). Zelf geeft u ook nergens in het persoonlijk onderhoud aan eerder het slachtoffer te zijn geweest van crimineel geweld, met uitzondering van een diefstal in december 2018 (Vragenlijst CGVS, p. 2). Betreffende deze diefstal legt u een klacht bij de politie neer maar u geeft zelf aan dat dit niets te maken heeft met het incident van uw neef en het slechts neer te leggen als een indicatie voor de graad van de criminaliteit in El Salvador (Vragenlijst CGVS, p. 2). Er wordt vastgesteld dat deze feiten gemeenrechtelijk van aard zijn en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen. Bovendien zijn deze feiten onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_retour\\_au\\_pays\\_des\\_ressortissants\\_20200109.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/>



[files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](#) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en DUI bevestigen uw Salvadoraanse nationaliteit die niet in twijfel wordt getrokken. Uw profiel als radiopresentatrice, dat wordt ondersteund door uw werkbadge en het attest van het werk die u neerlegt, wordt evenmin betwist. De informatie over de bendeaanwezigheid toont louter de algemene situatie in El Salvador aan. Uit de foto's van een huis blijkt niet dat dit uw huis is. De documenten die uw partner en broer voorleggen tonen enkel hun identiteit, het werk van uw partner en de studies van uw broer aan en veranderen bijgevolg niets aan bovenstaande vaststellingen.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoeker – i.e. de partner van verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 14 september 1990 in San Salvador. U woonde van uw geboorte tot 2017 in met uw moeder in een bewaakte residentiële wijk in Ciudad Merliot, op de grens tussen de departementen La Libertad en San Salvador. Daarna verhuisde u met uw partner P. D. J. S. (...) naar de wijk Santísima Trinidad, gemeente Ayutuxtepeque, in het noorden van het grootstedelijk gebied San Salvador. U verhuisde in 2018 vervolgens naar de gemeente Soyapango, meer bepaald de wijk Sierra Morena 2, in het westen van het grootstedelijk gebied San Salvador, waar u met uw partner, zoon, schoonmoeder en schoonbroer T. D. B. A. (...) in een huurhuis woonde tot uw vertrek. U werkte sinds 2016 bij het Instituto Salvadoreño del Seguro Social (ISSS).*

*De neef van uw partner, J. B. P. D. (...), was het zwarte schaap van de familie. Hij had druggerelateerde problemen en kreeg in 2014 last met de bende MS13. De bende kwam hem zoeken bij de grootouders van uw partner, waar hij woonde. Hij kon ontsnappen maar de grootouders werden wel geslagen. De neef kon vluchten naar Guatemala. De grootouders verlieten toen de wijk Santísima Trinidad in gemeente Ayutuxtepeque omdat het er te gevaarlijk was.*

*In 2016 kwam de bende de neef zoeken in de stoffeerderszaak van de oom en de grootvader van uw partner in de buurgemeente Mejicanos, en toen de oom vertelde dat hij van niets wist, werden hij en een klant doodgeschoten.*

*In december 2018 werd de auto van uw partner door onbekenden geopend en leeggestolen terwijl ze in een supermarkt was. U werd ook al eens beroofd op straat.*

*Op 8 januari 2019 werd uw partner bij haar vertrek aan het werk door de bewakers gewaarschuwd dat een haveloos persoon haar aan het zoeken was. Het bleek haar neef, J. (...), te zijn. Hij vroeg of hij zich bij haar thuis kon wassen en er kon eten en slapen. Ze nam hem vervolgens mee naar huis. U voelde zich er niet goed bij dat de neef bij jullie verbleef. Nadat de neef zich had gewassen en had gegeten en nadat uw partner hem kleren had gegeven, besloten u en uw partner om hem om 18u naar het busstation te brengen zodat hij vandaar de bus terug naar Guatemala kon nemen. Jullie keerden daarna terug naar huis.*

*Om 20 uur verliet uw partner het huis met jullie zoontje om inkopen te gaan doen. Wanneer ze de straat op wilde gaan, werd ze gestopt door een jongeman op een motor die haar een telefoon gaf. De man aan de telefoon vroeg waar uw neef was. Ze antwoordde niets, ze bleef zwijgen. De man aan de andere kant van de lijn zei daarop hij jullie ding doden als ze niets zei. Ze gaf de telefoon hierop prompt terug aan de jonge bestuurder van de motorfiets. De jongeman reed weg.*

*Hierop ging uw partner niet langer meer werken, uw schoonbroer ging niet meer naar de universiteit en uzelf probeerde zo veel mogelijk thuis te blijven. Jullie probeerden het te doen lijken alsof het huis niet bewoond was. Uw partner ging vervolgens op 18 januari klacht indienen bij het centraal politiestation. Ongeveer een week na de klacht kwamen tweemaal enkele mannen bij u thuis langs die claimden agenten te zijn. Zij vroegen naar uw partner en zeiden dat ze naar het politiekantoor in uw wijk moest langsgaan. U was beide keren op het werk. Uw partner werd hierover ook enkele keren gebeld.*

*Samen met uw gezin en uw schoonbroer, verliet u El Salvador op 26 februari 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Julie hadden onvoldoende geld om ook uw schoonmoeder te laten meekomen en zij bleef in het huis wonen en in haar kapsalon werken. Jullie reisden via Panama en Nederland naar België, waar jullie op 27 februari 2019 aankwamen. Op 11 maart 2019 vroegen jullie internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.*

*Na jullie vertrek kwamen bendeleden naar de kapperszaak van uw schoonmoeder waar ze gratis hun haar lieten knippen, geld of andere dingen vroegen en soms spullen, zoals kammen, meenamen. Ze vroegen ook naar jullie. Uiteindelijk sloot uw schoonmoeder het kapsalon en bleef verborgen in het huis. In september 2019 hadden jullie voldoende geld en lieten jullie haar ook naar België komen om internationale bescherming te vragen. Uw schoonmoeder kon het in België echter niet gewoon worden en vertrok in december 2019 terug naar El Salvador waar ze, in afwachting van een eigen woning, bij familie in het huis van de oom van uw partner woont.*

*Jullie vrezen bij terugkeer naar El Salvador gedood te worden door de bende MS13.*

*Jullie leggen ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten, jullie DUI, een klacht d.d. 18 januari 2019 omtrent het incident met de jongeman op de moto, een klacht d.d. 15 december 2018 over een diefstal, een klacht van uw schoonmoeder d.d. 9 september 2019, het paspoort van uw zoon, de werkbadges van u en uw partner, een brief van uw partners werk bij Grupo Radial Samix, een brief van uw werk bij ISSS, informatie over de aanwezigheid van de bendes, foto's van uw woning, artikels over de wijk Santísima Trinidad en de moord op de oom van uw partner, de overlijdensakte van de oom van uw partner, de studentenkaart van uw schoonbroer, zijn inschrijvingsbewijs van de universiteit, uw rijbewijs en uw belastingskaart.*

#### *B. Motivering*

*Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw partner J. S. P. D. (...). In het kader van haar verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van haar vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw partner. De beslissing van uw partner luidt als volgt:*

*“(...)”*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

*De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoeker – i.e. de halfbroer van verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:*

#### *“A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 30 januari 2001 in San Salvador. U woonde van uw geboorte tot ongeveer negen jaar oud in de wijk Brisas del Sur, gemeente Soyapango, in het westen van het grootstedelijk gebied San Salvador. Daarna verhuisde u naar de wijk Sierra Morena, ook in Soyapango. Hier woonde u tot uw vertrek met uw moeder, uw zus P. D. J. S. (...) en haar partner D. R. A. S. (...) in een huurhuis. U begon in januari 2019 een opleiding Multimedia Webdesign aan de Francisco Gavidia-universiteit.*

*Uw neef, J. B. P. D. (...), was het zwarte schaap van de familie. Hij had druggerelateerde problemen en kreeg in 2014 last met de bende MS13. De bende kwam hem zoeken bij uw grootouders, waar hij woonde. Hij kon ontsnappen maar uw grootouders werden wel geslagen. Uw neef kon vluchten naar Guatemala. Uw grootouders verlieten toen de wijk Santísima Trinidad in gemeente Ayutuxtepeque omdat het er te gevaarlijk was.*

*In 2016 kwam de bende uw neef zoeken in de stoffeerdierszaak van uw oom en uw grootvader in de buurgemeente Mejicanos, en toen uw oom vertelde dat hij van niets wist, werden hij en een klant doodgeschoten.*

*In december 2018 werd de auto van uw zus door onbekenden geopend en leeggestolen terwijl ze in een supermarkt was. Haar partner werd ook al eens beroofd op straat.*

Op 8 januari 2019 werd uw zus bij haar vertrek aan het werk door de bewakers gewaarschuwd dat een haveloos persoon haar aan het zoeken was. Het bleek jullie neef, J. (...), te zijn. Hij vroeg of hij zich bij haar thuis kon wassen en er kon eten en slapen. Ze nam hem vervolgens mee naar huis. De partner van uw zus voelde zich er niet goed bij dat de neef bij jullie verbleef. Nadat de neef zich had gewassen en had gegeten en nadat uw zus hem kleren had gegeven, besloten zij om hem om 18u naar het busstation te brengen zodat hij vandaar de bus terug naar Guatemala kon nemen. Ze keerden daarna terug naar huis.

Om 20 uur verliet uw zus het huis met haar zoontje om inkopen te gaan doen. Wanneer ze de straat op wilde gaan, werd ze gestopt door een jongeman op een motor die haar een telefoon gaf. De man aan de telefoon vroeg waar uw neef was. Ze antwoordde niets, ze bleef zwijgen. De man aan de andere kant van de lijn zei daarop hij jullie ding doden als ze niets zei. Ze gaf de telefoon hierop prompt terug aan de jonge bestuurder van de motorfiets. De jongeman reed weg.

Hierop stopte u met de universiteit, ging uw zus niet meer werken en probeerden jullie het te doen lijken alsof het huis onbewoond was. Uw zus ging vervolgens op 18 januari klacht indienen bij het centraal politiestation. Ongeveer een week na de klacht kwamen tweemaal enkele mannen bij u thuis langs die claimden agenten te zijn. Zij vroegen naar uw zus en zeiden dat ze naar het politiekantoor in uw wijk moest langsgaan. De eerste maal was enkel uw moeder aanwezig. De tweede keer zag u hen eerst en riep u vervolgens uw zus om met hen te spreken. In deze periode kregen jullie ook anonieme oproepen waarbij niets werd gezegd.

Samen uw zus en haar gezin, verliet u El Salvador op 26 februari 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Jullie hadden onvoldoende geld om ook uw moeder te laten meekomen en zij bleef in het huis wonen en in haar kapsalon werken. Jullie reisden via Panama en Nederland naar België, waar jullie op 27 februari 2019 aankwamen. Op 11 maart 2019 vroegen jullie internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

Na jullie vertrek kwamen bendeleden naar de kapperszaak van uw moeder waar ze gratis hun haar lieten knippen, geld of andere dingen vroegen en soms spullen, zoals kammen, meenamen. Ze vroegen ook naar jullie. Uiteindelijk sloot uw moeder het kapsalon en bleef verborgen in het huis. In september 2019 hadden jullie voldoende geld en lieten jullie haar ook naar België komen om internationale bescherming te vragen. Uw moeder kon het in België echter niet gewoon worden en vertrok in december 2019 terug naar El Salvador waar ze, in afwachting van een eigen woning, bij familie in het huis van uw oom woont.

Jullie vrezden bij terugkeer naar El Salvador gedood te worden door de bende MS13.

Jullie leggen ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten, jullie DUI, een klacht d.d. 18 januari 2019 omtrent het incident met de jongeman op de moto, een klacht d.d. 15 december 2018 over een diefstal, een klacht van uw moeder d.d. 9 september 2019, het paspoort van uw neefje, de werkbadges van uw zus en uw schoonbroer, een brief van het werk van uw zus bij Grupo Radial Samix, een brief van het werk van uw schoonbroer bij ISSS, informatie over de aanwezigheid van de bendes, foto's van uw woning, artikels over de wijk Santísima Trinidad en de moord op uw oom, de overlijdensakte van uw oom, uw studentenkaart, uw inschrijvingsbewijs van de universiteit, het rijbewijs van uw schoonbroer en zijn belastingskaart.

## B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zus J. S. P. D. (...). In het kader van haar verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van haar vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw zus. De beslissing van uw zus luidt als volgt:

“(…)”

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel zetten verzoekende partijen het volgende uiteen:

*“Vervolgens vermeldt de bestreden beslissing de motieven om haar standpunt te staven; verzoekers kunnen deze motieven niet aanvaarden.*

*Daarnaast weigert de bestreden beslissing de essentie te zien, namelijk dat alle problemen moeten beoordeeld worden in het licht van de algemene onveiligheidssituatie.*

*(…)*

*Verzoekers kunnen het niet eens zijn met deze principiële positie omtrent het al dan niet bestaan van een band met de conventie ingeval van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn.*

*Allereerst dient er opgemerkt te worden dat het begrip (toegeschreven) politieke overtuiging zeer ruim dient geïnterpreteerd te worden.*

*Vervolgens dient zeker ook opgemerkt te worden dat het begrip “sociale groep” eveneens een zeer ruim toepassingsgebied kent en uitdrukkelijk als niet-exhaustief dient begrepen te worden; dit begrip is bovendien evolutief.*

*In het bijzonder, met betrekking tot huidige vraag tot internationale bescherming, wordt erop gewezen dat verzoekers de vervolging door de misdaadbende MS 13 verzezen om mobiele van hun verwantschap met een persoon die reeds gezocht werd door deze bende en omdat aan het licht is gekomen dat verzoekster deze persoon “hulp” heeft geboden.*

*Men kan dus zeker stellen dat verzoekster door MS 13 kan gezien worden als iemand die de bende heeft uitgedaagd door “disrespectful” gedrag en hulp aan een vijand, waardoor zij zich duidelijk zelf blootstelt aan mogelijke represailles. In die zin behoort zij dan zeker tot een groep die het gezag van MS 13 op de proef durft te stellen en die door haar aanverwantschap met de vijand, namelijk “familie zijn van” een aangeboren kenmerk vertoont en een gemeenschappelijke achtergrond heeft die niet kan gewijzigd worden, en deze groep wordt uiteraard gezien als afwijkend van hetgeen vereist wordt door de “regerende” bende, MS 13 in dit geval.*

*Verzoekster stelt trouwens vast dat deze principes op een stereotiepe en niet geïndividualiseerde manier worden aangevoerd en eigenlijk naast de kwestie zijn in zoverre ze het hebben over “een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd\ bijvoorbeeld door middel van afpersing”.*

*(…)*

*Verzoekster merkt op dat zij, - ook haar partner en halfbroer-, persoonlijk nog geen problemen kende met de bende MS 13, buiten de algemene problemen van onveiligheid en algemene dreiging, waar de meeste mensen mee leren leven in de gebieden die onder de controle staan van bendes. Uiteraard moesten ze voorzichtig zijn en vermijden om door welk gedrag ook de negatieve aandacht van bendeleden op zich te vestigen.*

*Dit is echter duidelijk te onderscheiden van het concreet probleem dat verzoekster kreeg nadat haar neef J. P. (...) bij haar was langsgesproken. Toen beseften ze dat ze een doelwit van de bende waren geworden, zoals destijds haar grootouders en oom,- en precies omwille van het feit dat zij hun lot kende, was die vrees heel reëel geworden.*

*Verzoekster wil ook graag benadrukken dat de MS13 bende vrijwel de helft van het land domineert en er om zo te zeggen de facto niet kan ontkomen worden aan hun invloedssfeer.*

*Tenslotte is het zo dat zij begin 2017 als een tijdelijke oplossing, voor enkele maanden introkken in een huis dat toebehoorde aan haar om, in afwachting van het vinden van een geschikte huurwoning; zij verhuisden kort daarna immers al terug naar Soyapango.*

*(…)*

*Verzoekster merkt allereerst op dat de bestreden beslissing de moord op haar oom niet in twijfel trekt. - bij het incident werd trouwens ook een klant van de winkel omgebracht, om aan te tonen hoe driest de actie wel was !-*

*Het krantenartikel spreekt weliswaar in algemene bewoordingen over “bende”, zonder daar meer details aan toe te voegen, maar dit is alleszins voldoende duidelijk in de gegeven context.*

*Verzoekers hebben in hun verklaringen duidelijk gemaakt dat de grootvader E. N. (...) en de oom E. D. (...) een handeltje uitbaatten en de grootvader op de dag van de moord achterin zat zodat de bende leden hem niet konden zien; hij hoorde dat ze achter hem vroegen om info te geven over J. (...) en dat was omdat J. (...) vroeger bij haar grootouders had gewoond. Omdat de oom zei van niets te weten, werd er geschoten...*

*Het is normaal dat de krant die over het incident bericht, nog niet meer details kan publiceren omdat de daders nog niet gevat waren en de krant dus ook niet zomaar iets kan verkondigen omtrent hun motieven... Dit beantwoordt trouwens aan een standaard formule die we ook in onze pers heel vaak lezen.*

*Verzoekers voegden hierbij ook nog de informatie dat bendeleden opdoken bij de begrafenis om te controleren wie er begraven werd en te zien of de grootvader aanwezig was.*

*Ook deze verklaringen en de gebeurtenis op zich worden nergens in twijfel getrokken, zodat ze coherentven met het gegeven dat de moord wel degelijk gebeurde door leden van de MS 13, die manifest op zoek waren naar de grootvader van J. P. (...).*

*(...)*

*Verzoekers zijn het uiteraard eens met de vaststelling dat het incident op 8 januari 2019 fundamenteel is en dat de bestreden beslissing aldus de geloofwaardigheid ervan zorgvuldig probeert na te gaan.*

*Ten eerste dient echter opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing nalaat te verwijzen naar de opmerkingen die verzoekers reeds voorafgaandelijk en voor elke confrontatie, bij het begin van het gehoor op het CGVS maakten met betrekking tot de tolk bij DVZ en de verklaringen zoals deze daar werden opgetekend. Zij verklaarden meer bepaald dat de tolk weliswaar correct Spaans sprak, doch dat de weergave van het onderhoud onjuist was en heel wat informatie door elkaar gehaald werd. Het was pas later bij de sociaal assistent en de advocaat dat ze die fouten en die verwarring opmerkten.*

*Ten tweede dient eveneens als algemene opmerking verwezen worden naar het feit dat verklaringen op DVZ steeds in het kort en dus noodzakelijkerwijze zonder nuancering gebeuren in omstandigheden die het vaak moeilijk maken om volledig gefocust te zijn , zowel voor de kandidaat verzoeker als voor de ambtenaar en/of tolk.*

*Vervolgens, met betrekking tot het incident waarbij verzoekster aangesproken werd door een jongeman om informatie te geven over haar neef, dient in het licht van de eerste en tweede opmerking vooral rekening te worden gehouden met de verklaringen zoals zijn door de drie verzoekers werden gedaan op het gehoor op het CGVS,- en waar de verklaringen eensluidend en coherent zijn.*

*Als men de vragenlijst CGVS nakijkt, dient men alleszins snel vast te stellen dat er inderdaad verwarrende informatie in staat met betrekking tot gegevens die niet zo belangrijk zijn en waarvan makkelijk kan achterhaald worden dat ze niet kloppen, maar dit is wel een indicatie voor het feit dat de tolk of de ambtenaar wellicht niet voldoende gefocust waren om de verklaringen correct op te schrijven.*

*Hoe dan ook verklaarde tweede verzoeker dat het gebeurde recht tegenover het huis wat op zich al vrij tegenstrijdig klinkt met het feit dat het onderweg van het busstation naar huis gebeurde...*

*Derde verzoeker verklaarde eigenlijk steeds dat het voor het huis gebeurde...*

*Het is dus correct dat verzoekster en haar partner J. (...) gingen afzetten aan het busstation en daarna terug naar huis keerden; daarop ging verzoekster even naar buiten om in de nabijheid enkele inkopen te doen maar net toen ze nog maar enkele stappen buiten de deur had gezet, tegenover het huis, kruiste een jongen op een moto haar en gaf haar de telefoon; een stem vroeg haar waar haar neef was en zij antwoordde niet en stond er gewoon enkele seconden, waarop ze dan de dreiging hoorde van de man.*

*Dat tweede verzoeker op DVZ gezegd had dat ze zei dat ze van niets wist, is louter een interpretatie.*

*Indien men de verklaringen van het CGVS naast elkaar legt, dient men vast te stellen dat verzoekers uitgebreid, in detail en precies konden uitleggen wat er gebeurd was die avond, met wel een belangrijke opmerking dat er natuurlijk een onderscheid dient gemaakt te worden enerzijds tussen hetgeen iemand persoonlijk ondervindt en gewaar wordt, en anderzijds hetgeen iemand ziet, hoort, verneemt en interpreteert. Dit is uiteraard het geval wanneer men een gebeurtenis laat beschrijven enerzijds door verzoekster en anderzijds door tweede en derde verzoeker.*

*Het CGVS is zich trouwens goed bewust van het onderscheid tussen een eigen standpunt en door derden overgedragen informatie; zo werd bijvoorbeeld aan tweede verzoeker uitdrukkelijk gevraagd om het incident met de moto te beschrijven “vanuit zijn eigen standpunt, dus niet zozeer wat uw partner heeft verteld” (pagina 11 gehoorverslag)*

*In die zin kan men stellen dat de verklaringen voldoende eensluidend en gedetailleerd zijn.*

*(...)*

*Verzoekster wil graag preciseren dat ze niet direct werd bedreigd maar dat de eerste vraag een vraag naar informatie was, waarop ze niet antwoordde en in schok bleef staan; ze bevestigt haar verklaringen omtrent haar reacties op het incident;*



(...)

Verzoekster merkt op dat zij onmiddellijk haar werk stopzette en dat veronderstelt uiteraard het regelen van enkele praktische zaken. Het was op haar werk dat J. (...) was aangetroffen en zijzelf kon inderdaad zeer gemakkelijk gevolgd en opgespoord worden via haar werk.

Derde verzoeker stopte met zijn universiteit.

Tweede verzoeker meldde zich enkele dagen ziek na het incident maar ging dan terug aan het werk, weliswaar onregelmatig, en met het oog op het regelen van de "toestemming" ( p.12-13 gehoorverslag); ook de moeder van verzoekster werkte nog verder, zoals tweede verzoeker mits inachtneming van de veiligheidsmaatregelen, die hierboven worden aangegeven. Zij moesten wel in hun levensonderhoud voorzien...

Uiteindelijk gaat het over een heel korte periode want uiteindelijk verlieten zij al op 26/2/2019 het land.

Verzoekers konden meer dan een jaar later niet meer alles herinneren waar ze precies wanneer geweest zijn en om niet iets te verzinnen, hebben zij dan ook eerlijkheidshalve verklaard dat ze het niet meer wisten. Dit betekent nog niet dat het gelogen of ongeloofwaardig is.

Verzoekers situatie is niet vergelijkbaar met die van verzoekster moeder en in elk geval kunnen zij niet instaan voor (de gevolgen van) de acties en beslissingen die zij heeft genomen, wetende dat zij er psychisch heel slecht aan toe was/is.

(...)

Verzoekster bevestigt dat ze inderdaad slechts vermoedens heeft omtrent de personen die naar hun huis kwamen nadat ze klacht was gaan indienen - aangezien zij zichzelf als politie in burger voorstelden, en de reden waarom er gedurende de maand dat zij nog in de woning bleven niet tot andere acties werd overgegaan; zij veronderstelt wel dat deze personen banden hadden met de bende en dat ze dus in elk geval in het oog werden gehouden.

Normaalgezien kregen ze ook bijna nooit telefonische oproepen en in die periode na het indienen van de klacht begonnen ze er opeens wel te krijgen; verzoekers willen opmerken dat het in El Salvador makkelijk is om het telefoonnummer van iemand te vinden op naam of op adres omdat alle nummers gerepertorieerd staan in het nationale telefoon boek.

Uiteraard kunnen bezoekers de beweegredenen en de plannen van de bendeleden niet volledig doorgronden en kunnen zij slechts gissen wat er precies aan de gang was of wat het plan was; waar het echter hier om gaat is of zij een terechte aanleiding hadden om een gegronde vrees te koesteren en of zij daadwerkelijk die vrees voelden.

Verzoekers hebben willen duidelijk maken dat zij na het incident in paniek en in vrees leefden en dat hun hele dagelijkse leven beheerst werd door die angst; niemand wist wat te doen en uiteraard werd elke gebeurtenis geïnterpreteerd vanuit die angst.

(...)

Verzoekster heeft uitgelegd waarom zij niet naar het lokale politiebureau durfde te gaan om de klacht in te dienen ; zij overlegde trouwens gedurende verschillende dagen welke stappen zij zal ondernemen, alvorens dan uiteindelijk naar het Centraal politiebureau te gaan; het probleem van enerzijds de niet efficiënte politie en de niet efficiëntie van klachten en anderzijds de straffeloosheid wordt absoluut en volledig ondersteund door de bevindingen in het recente rapport van het Home Office "Country Policy and Information Note El Salvador: Gangs" van februari 2020, 12.7,12.8 en 12.9 (5).

Er staat weliswaar een materiële typ fout in de klacht omdat verzoekster op 18 januari klacht indiende en dus niet op 17 januari.

Eerste en tweede verzoekers hebben ook benadrukt dat derde verzoeker op het ogenblik van de incidenten nog minderjarig was en hoe dan ook erg beschermd en afgeschermd werd van de problemen, omdat jonge mannen precies een heel kwetsbaar parket zijn voor bendes. Daarom is het volkomen aannemelijk dat derde verzoeker op een aantal vragen het antwoord schuldig moet blijven en bepaalde finesses of details omtrent de gebeurtenissen niet weet (zie ook gehoorverlies eerste verzoekster, pagina 20, § 1 ).

(...)

Verzoekers kunnen uiteraard niet akkoord gaan met de redenering die in de bestreden beslissing wordt gevolgd.

In de eerste plaats betwisten zij uiteraard de premisse dat de problemen in verband met de neef niet aannemelijk zijn.

Daarom volharden ze ook in het feit dat de problemen die de moeder in haar kapperszaak kreeg, minstens gedeeltelijk ook een gevolg zijn van deze initiële problemen.

In elk geval is het zo dat de moeder aanvankelijk niet mee kon vertrekken omwille van het gebrek aan voldoende financiële middelen en dat zij ondertussen haar zaak heeft moeten sluiten; thans is haar psychische en fysische gezondheidssituatie zeer slecht en heeft ze tijdelijk een onderkomen gevonden bij haar broer.

*Het lijkt erop dat de redenering van de bestreden beslissing poogt om de situatie en de algemene onveiligheid te minimaliseren, ondanks het feit dat verzoekers zelf en/of in hun dichte nabijheid reeds herhaaldelijk het slachtoffer zijn geworden van geweld door bendes.*

*(...)*

*Met betrekking tot het onderzoek van artikel 48/ 4 §2, b kan vastgesteld worden dat dit te summier gebeurt en dat ook hier een beoordelingsfout wordt gemaakt.*

*Het onderzoek gebeurt immers niet ten opzichte van de algemene veiligheidssituatie in het land maar enkel en alleen op basis van een verblijf in het buitenland en de gevolgen daarvan bij een terugkeer naar El Salvador.*

*Bovendien is ook deze redenering niet coherent : enerzijds stelt het CGVS zelf dat een verblijf in het buitenland kan leiden tot afpersing van terugkeer der omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken, anderzijds minimaliseert de bestreden beslissing deze vaststelling door te stellen dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvador aan een te maken krijgen.*

*Het besluit hiervan moet zeggen dat afpersing dus alomtegenwoordig is en terugkeerders nog meer dan anderen hiervan het doelwit zijn. Het feit dat ze dus niet louter omwille van hun terugkeer worden afgeperst, neemt niet weg aan de realiteit dat ze afgeperst kunnen worden, meer dan de anderen.*

*De vraag rijst en blijft of dit kan volstaan om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b aan te tonen. Deze vraag wordt niet beantwoord.*

*Bovendien moet de nood aan bescherming omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b veel ruimer worden onderzocht en rekening houdend met de algemene veiligheidssituatie, de invloed van en controle door de bendes, onder meer op de bewegingsvrijheid.*

*Meer bepaald moet ook rekening gehouden worden met de specifieke risico's voor derde verzoeker die gelet op zijn leeftijd een bijzonder interessant target is voor rekrutering.*

*Verzoekers behouden zich dan ook het recht voor om meer toelichting te geven omtrent het risico in de zin van het genoemd onderdeel van artikel 48/4.*

*In dit kader moet ook rekening worden gehouden met de evolutieve sanitaire situatie, en de repercussies die deze onafwendbaar zal hebben op de socio-economische situatie in landen met zwakke politieke en sociale instellingen.*

*(...)*

*Verzoekers zijn het niet eens met deze stelling.*

*Ze behouden zich in elk geval ook het recht voor om dit nader te actualiseren, rekening houdend met het evolutieve karakter van de veiligheidsituatie.*

*(...)*

*Verzoekers hebben voldaan aan hun medewerkingsplicht en hebben alle documenten die hun identiteit, reisweg, profiel en problemen kunnen staven neergelegd; zij vragen derhalve de raad om deze opnieuw te beoordelen.*

*(...)*

*Verzoekers zijn het niet eens met de besluiten van de bestreden beslissingen.*

*Zij hebben aangetoond dat deze besluiten onterecht werden getrokken op basis van redeneringen die beoordelingsfouten bevatten en de test van hun opmerkingen niet kunnen doorstaan.*

*Om al deze redenen vragen verzoekers derhalve om hen alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.*

*Zo is het onder andere vreemd en lijkt het niet te voldoen aan de eis van een nauwkeurig, zorgvuldig en individueel onderzoek om voor derde verzoeker louter een vervolgbeslissing te nemen, alwaar zijn profiel manifest verschilt van dit van eerste en tweede verzoeker.*

*Uiteraard, enkel indien de aangehaalde feiten niet zouden volstaan, dient dit nader onderzocht te worden omdat de vraag of hij buiten het probleem van zijn zus nog andere incidenten heeft gehad met bendeleden (per definitie in het verleden) om te oordelen of hij al dan niet een gegronde vrees voor vervolging of voor het leiden van een reëel risico op schade heeft ingeval van terugkeer naar El Salvador niet volstaat, gelet op zijn profiel, (zie gehoorverlies pagina 15)"*

## 2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt de *Country Policy and Information Note "El Salvador: Gangs"* van het Britse ministerie van Binnenlandse Zaken van februari 2020 als nieuw stavingstuk gevoegd (stuk 5).

2.2.2. Op 12 februari 2021 legt verwerende partij bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus “*El Salvador. Retour au pays des ressortissants*” van 17 december 2020 en de COI Focus “*El Salvador. Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020.

### 2.3. Beoordeling

#### 2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst te hebben verlaten nadat zij er met de dood werden bedreigd door de bende MS-13. Verzoekende partijen zouden in de problemen zijn gebracht door een drugsverslaafde neef van verzoekster, die problemen zou hebben gehad met de bende MS-13 en die verzoekster al enige tijd niet meer had gezien toen hij haar op 8 januari 2019 plots kwam opzoeken op haar werk. Omdat hij er slecht aan toe was zou verzoekster haar neef meegenomen hebben naar huis en hem de gelegenheid hebben gegeven zich te wassen en kleden en iets te eten. Omdat verzoeksters partner, eerste verzoeker *in casu*, niet opgezet was met zijn bezoek, zouden ze verzoeksters neef diezelfde avond naar het busstation hebben gebracht zodat hij terug kon keren naar Guatemala. Later die avond zou verzoekster bij het verlaten van haar huis zijn tegengehouden door een jongeman op een motor die haar een telefoon overhandigde. De man die belde zou gevraagd hebben waar haar neef was. Toen verzoekster niets antwoordde zou de man haar gezegd hebben dat ze haar zouden vermoorden indien ze zou blijven zwijgen. Daarop zou verzoekster de telefoon teruggegeven hebben aan de jongere, die er meteen weer vandoor zou zijn gegaan. Verzoekende partijen verklaren dat zij na dit incident het probeerden te doen lijken alsof hun huis niet bewoond was. Op 18 januari 2019 zou verzoekster klacht hebben ingediend op het centrale politiebureau. In de daaropvolgende week zouden tweemaal twee personen bij verzoekende partijen thuis langsgekomen zijn die claimden politieagenten te zijn en die verzoekster vertelden dat zij zich met betrekking tot haar klacht naar het lokale politiebureau van haar wijk diende te begeven. Omdat zij vreesde dat deze personen mogelijks banden hadden met de bendes zou verzoekster hieraan geen gevolg hebben gegeven. Tussen deze twee bezoeken door zou verzoeksters moeder zijn opgebeld door een persoon die verzoekster ook zou hebben aangemaand om in het lokale politiekantoor klacht in te dienen. Na het tweede bezoek zouden verzoekende partijen nog verschillende keren zijn opgebeld door onbekende nummers zonder dat er aan de andere kant van de lijn iets gezegd werd. Op 26 februari 2019 zouden verzoekende partijen El Salvador verlaten hebben om naar België te reizen en hier internationale bescherming aan te vragen. Omdat er onvoldoende geld was om ook verzoeksters moeder te laten meekomen, zou zij in El Salvador gebleven zijn, waar zij thuis zou zijn blijven wonen en aan de slag zou zijn gebleven in haar kapsalon. Na het vertrek van verzoekende partijen zou verzoeksters moeder last gehad hebben met bendeleden die naar haar kapperszaak kwamen om gratis hun haar te laten knippen en geld of andere dingen te vragen. Zij zouden haar ook informatie gevraagd hebben over verzoekende partijen. Uiteindelijk zou verzoeksters moeder haar zaak gesloten hebben en zich thuis verborgen hebben tot verzoekende partijen haar in september 2019 ook naar België konden laten komen om internationale bescherming te vragen. Omdat zij in België niet kon aarden, zou zij in december 2019 echter teruggekeerd zijn naar El Salvador waar zij, in afwachting van een eigen woning, bij familie zou verblijven.

Verzoekende partijen stellen te vrezen dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst door de bende MS-13 zullen worden vermoord.

Verzoekster haalt tevens aan in El Salvador problemen te hebben gekend omwille van haar werk als omroepster bij een radiozender. Meer bepaald zou zij als gevolg van haar bekendheid bij het grote publiek op haar Facebookpagina zijn aangeschreven door vreemde personen of valse profielen, waardoor zij zich genoodzaakt zag haar Facebookpagina te wijzigen en de toegang ertoe te beperken.

Na lezing van de administratieve dossiers is de Raad in navolging van de adjunct-commissaris-generaal van oordeel dat verzoekende partijen de door hen voorgehouden problemen met de bende MS-13 niet aannemelijk maken.

De Raad merkt vooreerst op dat waar uit de verklaringen van verzoekende partijen niet blijkt dat zij voorafgaand aan het incident op 8 januari 2019 ooit problemen hebben gekend met de bende MS-13, noch met enige andere bende, omwille van verzoeksters neef, er zich wel al eerder incidenten zouden hebben voorgedaan in dit verband waarbij andere familieleden betrokken waren. Zo zouden leden van

MS-13 verzoeksters neef in 2014 zijn komen zoeken bij zijn grootouders, bij wie hij toen woonde in de wijk Santísima Trinidad in de gemeente Ayutuxtepeque. Verzoeksters neef zou zijn kunnen ontkomen maar zijn grootouders zouden door de benedeleden geslagen zijn en na dit incident uit angst weggetrokken zijn uit Ayutuxtepeque. In 2016 zouden leden van de bende verzoeksters neef zijn komen zoeken in de stoffeerderszaak van haar oom en grootvader in de buurgemeente Mejicanos. Omdat haar oom hen vertelde dat hij van niets wist, zou hij door de benedeleden doodgeschoten zijn (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoekster, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13; adm. doss. eerste verzoeker, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11; adm. doss. tweede verzoeker, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

De adjunct-commissaris-generaal overweegt in de bestreden beslissingen met betrekking tot de problemen die de familie van verzoekende partijen met MS-13 zou hebben gekend omwille van de neef van verzoekster in hoofde van verzoekster op goede gronden als volgt:

*“Wat betreft de problemen in verband met uw neef moet eerst en vooral worden opgemerkt dat deze tot aan het incident in januari 2019 nooit een impact lijken te hebben gehad op uw leven. Integendeel, hoewel uw grootouders na de incidenten uit 2014 uit de wijk Santísima Trinidad in de gemeente Ayutuxtepeque zouden zijn weggevlucht uit angst voor MS13, hoewel uw oom in 2016 in zijn stoffeerderij in de aan Ayutuxtepeque grenzende gemeente Mejicanos zou zijn doodgeschoten door dezelfde bende en hoewel de benedeleden in uw aanwezigheid tijdens de begrafenis kwamen zoeken naar uw grootvader, besloot u in 2017 in diezelfde wijk, Santísima Trinidad, te gaan wonen met uw nieuwe partner, A. S. (...) (CGVS, p. 12 – 13, p. 4; Asesinan a agente del CAM y tapicero en Mejicanos - vertaling). Om te bewijzen dat deze wijk zo gevaarlijk is legt u zelfs nog een bijkomend artikel neer over de vondst van een aantal verminkte lichaamsresten in putten in deze wijk (CGVS, p. 10, stuk 10: Localizan osamentas en la Santísima Trinidad - vertaling). Dat u na alle beweerde gebeurtenissen vrijwillig naar de gemeente zou verhuizen waar uw familie in een vete met de MS13 zou zijn verwickeld komt weinig plausibel over, zelfs alervaarde u er verder geen problemen (CGVS, p. 10). Minstens tast dit de ernst en de geloofwaardigheid aan van de problemen die uw familie met de MS13 zou hebben.”*

In hun verzoekschrift bevestigen verzoekende partijen dat zij persoonlijk geen problemen hebben gekend met MS-13 tot zich een concreet probleem voordeed nadat verzoeksters neef was langsgeslagen. Zij stellen dat zij toen beseften dat ze een doelwit van de bende geworden waren, zoals destijds verzoeksters grootouders en oom, en dat die vrees heel reëel geworden was *“precies omwille van het feit dat zij hun lot kende”*. Indien zij zich bewust waren van wat er verzoeksters grootouders in 2014 en vervolgens haar oom in 2016 overkomen was, kan niet worden ingezien waarom verzoekster en eerste verzoeker in 2017 zouden besluiten om in de regio te gaan wonen waar deze eerdere feiten plaatsvonden, ook al was hen tot dan toe niets persoonlijk overkomen en ook al was het een tijdelijke oplossing in afwachting van het vinden van een geschikte huurwoning, zoals zij in hun verzoekschrift toelichten. Waar zij benadrukken dat *“de MS13 bende vrijwel de helft van het land domineert en er om zo te zeggen de facto niet kan ontkomen worden aan hun invloedssfeer”*, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die overigens niet verklaart waarom verzoekster en eerste verzoeker zich vrijwillig vestigen op een plaats waarvan zij weten dat familieleden er eerder werden lastiggevallen door benedeleden omwille van verzoeksters neef.

De adjunct-commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster verder terecht als volgt vast:

*“Overigens kan uit de door u neergelegde krantenartikels betreffende de moord op uw oom niet worden afgeleid dat deze iets met uw neef te maken zou hebben en dat de daders van de MS13 waren (stuk 10: Asesinan a agente del CAM y tapicero en Mejicanos, 30 januari 2016 – vertaling; Asesinan agente del CAM y al dueño de una tapicería en Mejicanos, 29 januari 2016 – vertaling). Uw bewering, dat uw opa in de buurt was, dat hij hoorde dat er naar uw neef werd gevraagd, en dat (...) (uw oom) en de politieagent werden doodgeschoten omdat ze geen informatie over uw neef konden geven, worden net als de bewering van uw partner dat de daders van de MS13 waren, niet ondersteund door deze artikels die stellen dat het motief onbekend is (CGVS, p. 10, p. 13; CGVS (...), p. 11). Indien uw opa werkelijk getuige was van deze gebeurtenis zou mogen worden verwacht dat het motief van de daders wél bekend was en dat het over de MS13 ging, minstens dat jullie er bijkomende stukken zouden kunnen over neerleggen.*

*(...)*

*Het door u aangehaalde gewelddadige overlijden van uw oom in 2016 in de gemeente Mejicanos, dat u ook nog ondersteunt met een overlijdensakte, wordt op zich niet betwist. Uit het geheel der hoger*

*gedane vaststellingen blijkt echter niet dat hieruit een vrees of risico in uwen hoofde kan worden afgeleid."*

Waar de door verzoekende partijen neergelegde krantenartikels kunnen dienen ter staving van de moord op verzoeksters oom, blijkt hieruit niet dat deze moord verband hield met verzoeksters neef, noch dat de bende MS-13 hiervoor verantwoordelijk was. Verzoekende partijen kunnen niet worden gevolgd in zoverre zij betogen dat dit *"alleszins voldoende duidelijk (is) in de gegeven context"*, nog daargelaten de vaststelling dat in geen van beide krantenartikels sprake is van de betrokkenheid van een *"bende"*, zoals zij in hun verzoekschrift nochtans beweren. Het loutere gegeven dat de ouders nog niet gevat waren verklaart niet waarom de krant niet zou berichten over hun mogelijke identiteit of motieven, gelet op de informatie die verzoeksters grootvader, die immers getuige zou zijn geweest van het incident, hierover zou hebben kunnen geven. Over deze getuigenis hebben verzoekende partijen overigens geen coherente verklaringen afgelegd. Verzoekster verklaarde dat de mannen die naar de stofferingszaak kwamen vroegen naar haar grootvader, zodat die info zou geven over haar neef (adm. doss. verzoekster, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Volgens haar partner vroegen de mannen echter rechtstreeks naar verzoeksters neef (adm. doss. eerste verzoeker, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Ook tweede verzoeker verklaarde dat de mannen kwamen vragen naar verzoeksters neef (adm. doss. tweede verzoeker, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Wat er ook van zij, de vaststelling blijft dat de door verzoekende partijen neergelegde krantenartikels geen link aantonen tussen de moord op verzoeksters oom en de vermeende problemen van haar neef. Hun beweringen in dit verband worden evenmin gestaafd met andere bewijskrachtige stukken. Dit geldt eveneens voor wat betreft de bewering dat bendeleden opdoken op de begrafenis van verzoeksters oom om te controleren wie er begraven werd en te zien of haar grootvader aanwezig was.

Gelet op het voorgaande kunnen verzoekende partijen niet overtuigen waar zij beweren dat familieleden van verzoekster door bendeleden van MS-13 werden geïnterviewd met het oog op het verkrijgen van informatie over haar neef. Bijgevolg kunnen deze beweringen niet dienen als basis om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partijen aan te nemen en dienen hun verklaringen met betrekking tot de persoonlijke problemen die zij omwille van de neef van verzoekster met MS-13 zouden hebben gekend op zich voldoende precies, coherent en aannemelijk te zijn opdat tot het bestaan van dergelijke vrees zou kunnen worden besloten. Dit blijkt evenwel niet het geval te zijn.

Vooreerst stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris-generaal vast dat verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over het incident op 8 januari 2019 dat zij aanhalen als het begin van hun persoonlijke problemen. De adjunct-commissaris-generaal licht dit in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster als volgt toe:

*"Zo stellen zowel u als uw partner in de vragenlijst van het CGVS dat jullie onderweg van het busstation naar huis, werden gekruist door een motorfiets zonder nummerplaat, bestuurd door een jongeman, die zijn telefoon gaf (Vragenlijst CGVS, p. 2; Vragenlijst CGVS (...), p. 2). Uw broer, B. A. (...), stelde daarentegen dat hij vanuit het huis zag hoe u werd aangesproken door iemand op een motor, die u een telefoon gaf (Vragenlijst CGVS 8.804.735, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stellen jullie daarentegen allemaal dat het incident plaatsvond nadat u terug thuis was gekomen en even later vertrok om inkopen te gaan doen met uw zontje (CGVS, p. 12; CGVS (...), p. 10; CGVS 19/13662, p. 9). Nochtans werden de vragenlijsten aan jullie voorgelezen en ondertekenden jullie deze voor akkoord. U stelt over "het gehoor bij DVZ" dat dit zeer slecht verliep. De tolk zou uitermate vloeiend Spaans hebben gesproken maar u wist niet wat er in het Nederlands stond. Toen de advocaat het nalas in het centrum bleken er echter tegenstrijdigheden te zijn. U stelt niet te weten wat er gebeurd toen de tolk het document las, u stelt dat het was alsof de tolk op dat moment geen Spaans sprak (CGVS, p. 2). Ook uw partner snapt niet wat er misliep bij de DVZ, hij denkt echter eerder dat het om persoons- of naamsverwisselingen ging (CGVS (...), p. 2). Uw broer vond dat alles goed ging bij de DVZ (CGVS 19/13662, p. 2). De beweringen van u en uw partner over de tolk bij de DVZ kunnen alles behalve overtuigen. Men kan zich immers moeilijk voorstellen dat de tolk jullie verhaal eerst fout naar het Nederlands zou vertalen en dat zij deze tekst dan terug naar het Spaans zou vertalen op een manier dat deze terug overeenkwam met de door jullie bedoelde tekst. De door jullie gegeven uitleg lijkt dan ook gewoon een magere poging om later vastgestelde, ernstige tegenstrijdigheden recht te trekken. Dit is overigens niet de enige tegenstrijdigheid tussen de verklaringen die op de DVZ werden afgelegd en de verklaringen op het CGVS betreffende ditzelfde incident. Zo verklaart u op het CGVS dat u de hele tijd niets antwoordde toen de man aan de andere kant van de lijn vroeg waar uw neef was (CGVS, p. 12, 14). Op de DVZ wist uw partner nochtans dat u tegen de persoon aan de andere kant van de lijn zei dat u niets wist van uw neef, J. P. (...) (Vragenlijst 8.804.709, p. 2). Het valt hier evenmin te begrijpen hoe de tolk op de DVZ aan de basis zou kunnen liggen van deze tegenstrijdigheid.*

*Deze tegenstrijdigheden tasten dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de kern van uw relaas aan."*

Uit lezing van bovenstaande motieven blijkt dat de adjunct-commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met de opmerkingen die verzoekende partijen aan het begin van hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) hebben gemaakt over de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en hun verklaringen zoals deze bij de DVZ werden opgetekend. Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift het tegendeel beweren, mist hun betoog feitelijke grondslag. Waar zij vervolgens in het algemeen opmerken dat *"verklaringen op DVZ steeds in het kort en dus noodzakelijkerwijze zonder nuancering gebeuren in omstandigheden die het vaak moeilijk maken om volledig gefocust te zijn, zowel voor de kandidaat verzoeker als voor de ambtenaar en/of tolk"*, tonen zij niet *in concreto* aan dat zij als gevolg van het korte tijdsbestek of de omstandigheden waarin zij bij de DVZ werden gehoord niet in staat waren om coherente en correcte verklaringen af te leggen met betrekking tot de kern van hun relaas. Het gegeven dat de verzoeker om internationale bescherming bij de DVZ gevraagd wordt zich te beperken tot een kort overzicht van de feiten en elementen die hebben geleid tot het vertrek uit het land van herkomst doet niets af aan de verwachting dat zijn verklaringen inhoudelijk overeenstemmen met de latere, meer gedetailleerde verklaringen die hij aflegt op het CGVS. Door aan te voeren dat in de vragenlijst CGVS *"verwarrende informatie (...) staat met betrekking tot gegevens die niet zo belangrijk zijn en waarvan makkelijk kan achterhaald worden dat ze niet kloppen"* zonder *in concreto* toe te lichten om welke informatie het gaat, slagen verzoekende partijen er evenmin in de juistheid of draagkracht van de gedane vaststellingen te ondermijnen. Het vindt verder geen steun in de vragenlijst in zijn administratief dossier dat eerste verzoeker verklaarde dat *"het gebeurde recht tegenover het huis"*. Eerste verzoeker verklaarde bij de DVZ net zoals verzoekster dat zij gekruist werden door de motor toen zij terug naar huis reden nadat zij verzoeksters neef naar de busterminal hadden gevoerd. Dat tweede verzoeker steeds verklaarde dat het incident voor het huis gebeurde, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Eerste verzoeker verklaarde bij de DVZ bovendien wel degelijk dat verzoekster aan de telefoon zei dat ze niets van haar neef wist (adm. doss. eerste verzoeker, stuk 7, vragenlijst, vraag 3.5). Dat het hier louter om een interpretatie zou gaan, is geen dienstig betoog.

De Raad besluit dat verzoekende partijen niet op dienstige wijze argumenteren waarom de verklaringen die zij bij de DVZ aflegden niet in rekening zouden mogen worden genomen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van hun relaas. Het argument dat verzoekende partijen op het CGVS wél eensluidende en coherente verklaringen hebben afgelegd met betrekking tot de aangehaalde elementen is bijgevolg evenmin dienstig. Waar zij nog wijzen op mogelijke verschillen in de beschrijving van dezelfde feiten door enerzijds verzoekster en anderzijds eerste en tweede verzoeker, dient te worden vastgesteld dat zowel verzoekster als eerste verzoeker op het CGVS, elk wat hun betreft, een andere versie van de feiten hebben gegeven dan bij de DVZ en dat de vastgestelde discrepanties dus niet louter betrekking hebben op wat zij onderling hebben verklaard. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet overtuigen in zoverre zij de vastgestelde discrepanties zouden willen verklaren door te wijzen op *"een onderscheid (...) enerzijds tussen hetgeen iemand persoonlijk ondervindt en gewaar wordt, en anderzijds hetgeen iemand ziet, hoort, verneemt en interpreteert"*.

Voorts wijst de adjunct-commissaris-generaal er terecht op dat het gedrag dat verzoekster en haar gezinsleden na de beweerde bedreiging vertoonden niet in overeenstemming kan worden gebracht met de ernst van die bedreiging. De adjunct-commissaris-generaal overweegt in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt ten aanzien van verzoekster:

*"U verklaart dat de onbekende persoon aan de telefoon u vroeg waar uw neef was. U zweeg en vervolgens zei hij dat hij u zou doden als u hem niets zei. U reageerde hierop door de telefoon terug te geven (CGVS, (...), p. 14). Het is op zijn minst merkwaardig te noemen dat wanneer deze persoon direct zei dat hij u zou doden als u niets zei, dat uw onmiddellijke reactie eruit bestond niets te zeggen en de telefoon terug te geven en er in feite voor te zorgen dat deze bedreiging ook in daden omgezet zou worden. Gevraagd waarom u niet vertelde dat u uw neef naar het busstation had gebracht en dat hij naar Guatemala zou gaan, antwoordt u dat u dat niet deed omdat u niet wist wie aan het praten was, omdat u wist dat het iets slecht was en omdat u in shock was (CGVS (...), p. 15). Dit is echter een weinig overtuigende verklaring voor uw weigering om informatie te geven. Dat u wist dat het iets slecht was, versterkt enkel de vaststelling dat het opmerkelijk is dat u op dat moment besluit zelf ook risico te lopen door niet mee te werken. Bovendien verklaart u dat uw oom om exact dezelfde reden vermoord is geweest. Hij kon namelijk geen informatie geven over uw neef en werd hierop onmiddellijk vermoord. U verklaart verder hierna zo weinig mogelijk te zijn buitengekomen, maar u ging wel nog tweemaal naar uw werk om afscheid te nemen en enkele praktische zaken af te handelen (CGVS (...), p. 17-18). U was*



bovendien ook tijdens het eerste bezoek van de mannen in burgerkledij niet in het huis. U herinnert zich niet waar u op dat moment was (CGVS (...), p. 16). Ook uw broer, die ook gestopt was met zijn studies en in huis bleef, was op dat moment niet in het huis, maar weet evenmin waar hij zich toen bevond. Hij weet enkel dat iedereen behalve jullie moeder het huis uit was (CGVS (...), p. 11). Dat jullie zich niet meer herinneren waar jullie zich bevonden op een van de weinige momenten dat jullie buiten kwamen, doet dan ook ernstig afbreuk aan jullie claim niet meer buiten te komen (CGVS (...), p. 17). Uw partner stopte verder pas op 15 februari met werken en moest daarvoor op regelmatige basis het huis verlaten en terugkeren (CGVS (...), p. 7). U verklaart dat de bendeleden dit niet merkten omdat hij rond 4u30 of 5u 's morgens vertrok en dat een veilig moment is (CGVS (...), p. 21). Dit verklaart echter geenszins waarom hij niet werd opgemerkt, te meer omdat hij ook op een later moment van de dag nog naar huis moest terugkeren. Uw moeder ging eveneens in de periode na de bedreiging werken in haar kapsalon tot ze het sloot omdat ze door bendeleden werd lastiggevallen en bestolen (CGVS (...), p. 20). Ook zij ging dus op regelmatige basis in en uit het huis. Jullie gedrag na de bedreiging valt dan ook niet te rijmen met een werkelijke vrees om gedood te worden door de bendeleden, wat sterk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de bedreiging. Er kan in dat geval namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat u zich volledig verbergt of de situatie meteen ontvlucht. Uw partner bleef echter nog tot 15 februari, meer dan een maand na de bedreiging naar het werk gaan en uw moeder bleef haar kapperszaak zelfs na jullie vertrek nog een tijd openhouden. Het is dus niet zo dat jullie volledig binnen bleven en er geen teken van leven meer was. Indien jullie echt gezocht zouden worden, is het bovendien volstrekt ongeloofwaardig dat deze bewegingen onopgemerkt zouden blijven, te meer omdat uit uw recentste versie van het incident met de motorfiets zou blijken dat de bende duidelijk wist waar jullie woonden. U zou namelijk bij het verlaten van uw huis meteen zijn tegengehouden door de jongen met de moto (CGVS (...), p. 15). Dat maakt het bovendien ook weinig aannemelijk dat jullie na de bedreiging gewoon in hetzelfde huis zouden blijven tot jullie vertrek uit El Salvador. Uw moeder bleef bovendien nog tot september in het huis in El Salvador wonen tot ze ook naar België kwam (CGVS (...), p. 20). Ze keerde vervolgens in december terug naar El Salvador en trok in bij uw oom (CGVS (...), p. 3). Dat uw moeder nog zo lang in dezelfde woning kon blijven en uiteindelijk zelfs naar El Salvador terugkeerde, doet bijgevolg ernstig afbreuk aan jullie vrees in El Salvador. Dat uw moeder bij haar terugkeer naar El Salvador bij familie in het huis van uw oom kon verblijven, betekent bovendien dat jullie wel degelijk in de mogelijkheid verkeerden om tot jullie vertrek tijdelijk te verblijven bij een familielid. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie vrees."

Waar verzoekende partijen preciseren dat verzoekster niet direct werd bedreigd maar dat de eerste vraag een vraag naar informatie was, waarop ze niet antwoordde en in shock bleef staan, en voor het overige de verklaringen van verzoekster over haar reactie op het incident bevestigen, betwisten zij niet dat verzoekster ook na de doodsbedreiging niets zei en de telefoon teruggaf aan de jongere. Aldus blijven verzoekende partijen in gebreke het gedrag van verzoekster te verklaren in het licht van haar verklaring dat haar oom werd vermoord omdat hij geen informatie kon geven over haar neef en haar beweerde vrees in dit verband.

De Raad merkt bijkomend op dat verzoekster op het CGVS geen eensluidende verklaringen heeft afgelegd over de inhoud van de boodschap die ze aan de telefoon te horen kreeg. In haar vrij relaas verklaarde ze dat de man aan de telefoon zei dat als zij niet zou zeggen waar haar neef was, ze haar gingen vermoorden (adm. doss. verzoekster, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verder in haar persoonlijk onderhoud gevraagd het incident in detail te beschrijven, herhaalde zij dat de man aan de telefoon ermee dreigde haar te zullen vermoorden indien ze niets zou zeggen. Daarna herhaalde verzoekster nog eens dat de man haar zei, op een hevige, bedreigende toon: "als je me niks zegt ga ik je doden" (*ibid.*, p. 14). Echter, verder in haar persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd wat de man aan de telefoon juist zei, of hij haar ging doden of haar familie of leden van haar familie, antwoordde verzoekster: "In het meervoud ik zal jullie vermoorden, hij zei het in het algemeen" (*ibid.*, p. 20). De vaststelling dat verzoekster als eerste bron van wat er aan de telefoon gezegd werd hierover dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde plaatst haar geloofwaardigheid ernstig op de helling.

Door hun verklaringen te herhalen en erop te wijzen dat zij nog een heel korte periode zijn thuisgebleven alvorens El Salvador op 26 februari 2019 te verlaten, weerleggen verzoekende partijen geenszins de pertinente overweging dat hun gedrag in die periode niet strookt met hun bewering als zouden zij de indruk hebben willen wekken dat hun huis onbewoond was noch met hun beweerde vrees om gedood te worden door de bendeleden. Het betoog dat zij zich meer dan een jaar na de feiten niet meer precies herinneren waar ze geweest zijn is niet afdoende ter verschoning van de vaststelling dat noch verzoekster noch tweede verzoeker weten waar zij waren op het moment dat agenten in burger de eerste keer bij hen thuis langskwamen. Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt

betref het immers een van de weinige momenten waarop zij het huis nog zouden hebben verlaten. Ook het betoog dat hun situatie niet vergelijkbaar is met die van verzoeksters moeder en dat zij niet kunnen instaan voor (de gevolgen van) de acties en beslissingen die zij heeft genomen is niet dienstig, nu verzoeksters moeder aan dezelfde bedreiging zou zijn blootgesteld en omwille van dezelfde reden haar land van herkomst initieel zou hebben verlaten om in België internationale bescherming te vragen.

Met betrekking tot de klacht die verzoekster naar aanleiding van de feiten bij de politie zou hebben ingediend, wordt door de adjunct-commissaris-generaal terecht als volgt gemotiveerd:

*“Een dergelijke klacht is louter een weergave van uw verklaringen bij de politie en heeft dus voor zover bewijswaarde als deze verklaringen geloofwaardig zijn. Bovendien bevat de klacht die u op 18 januari aflegde informatie die tegenstrijdig is aan uw verklaringen op het CGVS. Bij de politie verklaarde u namelijk dat u uw neef inderdaad kortstondig opving op 8 januari 2019, maar dat u pas werd bedreigd op 17 januari 2019 (stuk 1, p. 1: “V. Datos del hecho”...”Delitos: 1) Amenazas”...”Fecha: jueves 17 de enero del 2019”/”Feitelijke gegevens”...”Misdaden: 1) bedreigingen”...”Datum: donderdag 17 januari 2019” en dus niet dezelfde avond, zoals u, uw partner en uw broer tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarden (CGVS (...), p. 10; CGVS (...), p. 19; CGVS (...), p. 8-9). Dat jullie verklaringen niet overeenstemmen met de voorstelling van de feiten in de klacht doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wanneer uw broer gevraagd werd waarom er een andere versie van de feiten werd gegeven in de klacht, herhaalt hij enkel dat het twee uur nadat uw neef daar was, gebeurde met de auto, om 20 uur ’s avonds. Gevraagd naar de reden waarom het dan verkeerd staat in de klacht, geeft hij aan geen idee te hebben (CGVS (...), p. 14-15). Aangezien dit document ook de problemen van uw broer dient te staven, is het niet aannemelijk dat hij niet op de hoogte zou zijn van een dermate belangrijke fout of vergissing in de klacht. Zijn uitleg biedt dan ook geen enkele verklaring voor deze belangrijke discrepantie tussen de klacht en jullie verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.”*

De uitleg die verzoekster verschaft heeft over de reden waarom zij niet naar het lokale politiebureau durfde te gaan en de informatie die zij ter ondersteuning daarvan voegt (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5) is niet dienstig ter verklaring van het feit dat zij blijkens de voorgelegde klacht op het centraal politiebureau verklaard heeft dat zij bedreigd werd op 17 januari 2019, daar waar zij deze bedreiging ten aanzien van de asielinstanties op 8 januari 2019 situeert. Waar verzoekende partijen opmerken dat er in de klacht een materiële fout staat omdat verzoekster op 18 januari klacht indiende en niet op 17 januari, gaan zij eraan voorbij dat voormelde vaststelling betrekking heeft op de verklaarde datum van de feiten en niet op de datum waarop de klacht werd ingediend. Waar zij erop wijzen dat tweede verzoeker op het ogenblik van de feiten nog minderjarig was en hoe dan ook erg afgeschermd werd van de problemen, blijkt niet dat hij dermate jong was of beschermd werd dat hij zich niet bewust kon zijn van de ware toedracht van de feiten, te meer daar hij in staat was hierover uitgebreide en gedetailleerde verklaringen af te leggen (adm. doss. tweede verzoeker, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9). Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt, dient de klacht ook zijn problemen te staven. De vastgestelde discrepantie betreft bovendien een gebeurtenis die raakt aan de kern van zijn relaas en geenszins “bepaalde finesses of details”, zoals in het verzoekschrift wordt gesuggereerd. Verzoekende partijen blijven in gebreke om in hun verzoekschrift een aannemelijke uitleg te verschaffen voor de vastgestelde discrepantie tussen hun verklaringen en de inhoud van de door hen neergelegde klacht.

Verder is ook het gedrag van de bendeleden tijdens hun vermeende bezoeken bij verzoekende partijen thuis en in de daaropvolgende periode weinig aannemelijk. Dit wordt in hoofde van verzoekster terecht als volgt toegelicht in de bestreden beslissingen:

*“Bij de twee bezoeken die u de week na uw klacht van de onbekenden in burgerkledij kreeg, gebeurde er namelijk niets concreet. Beide keren werd enkel gevraagd om u aan te melden op het politiekantoor in uw colonia. De eerste maal spraken ze uw moeder en de tweede keer spraken ze rechtstreeks met u en uw broer (CGVS (...), p. 15-16 en 16-17). Indien dit, zoals u vermoedt, werkelijk bendeleden waren die erop uit waren jullie te doden, is het bijzonder merkwaardig dat ze dit niet proberen doen wanneer ze rechtstreeks met u, uw moeder of uw broer spreken, ook al was het door het raam. Uw broer heeft hier ook geen afdoende uitleg voor. Wanneer hem gevraagd wordt waarom ze jullie op dat moment niet hebben doodgeschoten of ontvoerd, stelt hij dat het hun bedoeling was u op te roepen om naar de politie van de colonia te gaan om iets slecht te doen. Hij zegt dat jullie bang waren dat u naar de politie zou gaan en dat ze u iets zouden aandoen. Wanneer daarop wordt gevraagd waarom het noodzakelijk was dat ze naar de politie in de colonia gingen als ze op dat moment tegenover haar stonden, antwoordt hij dat hij het niet weet, dat u op geen enkel moment buiten ging, dat u met hen via de ingang praatte en dat jullie denken dat het hun motief was dat u uit het huis zou gaan en ze u dan iets zouden aandoen*

(CGVS (...), p. 13). Hieruit blijkt echter niet waarom deze vermeende bendeleden op dat moment zelf hun bedreigingen niet uitvoerden. Dit klemmt des te meer als er wordt gekeken naar de drieste manier waarop de bende in het verleden zou zijn tekeer gegaan tegen uw familie. Het uitblijven van verdere stappen van de bendeleden bij deze twee momenten, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien blijkt hieruit nogmaals dat jullie er niet alles aan deden om het huis onbewoond te doen lijken, aangezien eerst uw moeder en vervolgens uw broer het raam opendeden om te kijken wie er klopte (CGVS (...), p. 16-17). Indien u werkelijk trachtte om het te doen lijken alsof er niemand in het huis woonde, kan logischerwijze verwacht worden dat jullie niet reageren op onbekenden die aankloppen. Hierbij moet ook opgemerkt worden dat het enkel een vermoeden van u is dat het bendeleden waren. Jullie enige aanwijzing hiervoor was dat het ongewoon was dat agenten in burger bij mensen komen aankloppen en dat bij problemen de politie de laatste is die komt (CGVS (...), p. 16).

U, uw partner en uw broer hebben nadien geen problemen meer gekend en hebben nog meer dan een maand in dezelfde woning verbleven (CGVS (...), p.20; CGVS (...), p. 12; CGVS (...), p. 13-14) . Zoals eerder al werd aangehaald, ging uw partner nog zonder problemen tot 15 februari werken. Uw verklaring waarom de bendeleden u niet kwamen zoeken kan niet overtuigen. U verklaart dat het misschien is omdat u nooit naar de delegatie in Sierra Morena bent geweest en dat u geïrriteerd en wat grof was tegen de personen in burger of dat het misschien was door de voorzorgen die jullie namen waardoor het huis leeg leek te staan (CGVS (...), p. 20). Uw broer haalt ook jullie voorzorgsmaatregelen aan als reden voor het gebrek aan problemen in de laatste maand voor jullie vertrek (CGVS (...), p. 14). Dat u niet naar de delegatie ging en geïrriteerd en wat grof was kan geenszins verklaren waarom de bendeleden u niet verder bij u thuis kwamen opzoeken. Dat jullie voorzorgen namen om het huis onbewoonbaar te doen lijken, werd eerder in deze beslissing al sterk gerelativeerd. Bovendien beletten deze voorzorgsmaatregelen niet dat personen die volgens u banden hadden met de bende toch tweemaal kwamen aankloppen en met inwoners van het huis konden spreken. Dat die bendeleden u niet, of enkel tweemaal in de week na de klacht, kwamen opzoeken bij u thuis en er bovendien bij deze twee gebeurtenissen niets verder gebeurde, is erg onaannemelijk in het licht van de bedreiging die tegen u en uw gezin was geuit. De onbekende persoon aan de telefoon had namelijk gezegd dat hij jullie – in het meervoud – zou vermoorden als u geen informatie gaf over uw neef, wat u vervolgens niet deed (CGVS (...), p. 20). Aangezien zij wisten waar u woonde, u tot uw vertrek op die plek bleef wonen en uw partner en moeder in deze periode bleven werken, kan dan ook verwacht worden dat zij wel degelijk hun bedreiging zouden kunnen uitvoeren. Dat dit niet gebeurde, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien stelt u dat de bendeleden ook na jullie vertrek nog contact hadden met uw moeder en werd zij op die momenten enkel lastig gevallen en bestolen en vroegen de bendeleden naar jullie (CGVS (...), p. 13). Hoewel de persoon aan de telefoon dus had bedreigd jullie te zullen doden, werd uw moeder op dit moment enkel bestolen en om informatie gevraagd, wat de geloofwaardigheid van de bedreiging die u ontving verder ondermijnt."

Met het betoog dat zij slechts vermoedens hebben over de personen die naar hun huis kwamen nadat verzoekster klacht was gaan indienen en de reden waarom er gedurende de maand dat zij nog in de woning bleven niet tot andere acties werd overgegaan en dat zij slechts kunnen gissen wat er precies aan de gang was of wat het plan was, brengen verzoekende partijen geen concrete elementen of argumenten aan waarmee zij bovenstaande pertinente vaststellingen en overwegingen, die steun vinden in de administratieve dossiers, in een ander daglicht plaatsen. Waar zij stellen duidelijk te hebben willen maken dat zij na het incident in paniek en vrees leefden, dat hun hele dagelijkse leven beheerst werd door die angst, dat niemand wist wat te doen en dat elke gebeurtenis geïnterpreteerd werd vanuit die angst, weerleggen verzoekende partijen niet dat het feit dat de bendeleden hun doodsbedreiging niet hebben uitgevoerd, hoewel zij daartoe duidelijk de gelegenheid hadden, de geloofwaardigheid van deze bedreiging en de daaraan verbonden vrees in ernstige mate tegenspreekt.

Verzoekende partijen beperken zich tevens tot loutere vermoedens waar zij gewag maken van een link tussen de telefoonoproepen die zij thuis zouden hebben ontvangen en hun vermeende problemen met MS-13. Het betoog dat zij normaalgezien bijna nooit telefonische oproepen kregen en dat het in El Salvador makkelijk is om het telefoonnummer van iemand te vinden op naam of adres omdat alle nummers gerepertorieerd staan in het nationale telefoonboek – wat overigens loutere beweringen zijn – volstaat niet om aan te tonen dat bendeleden hen nog herhaaldelijk zouden hebben opgebeld om vervolgens niets te melden.

Met betrekking tot deze oproepen stelt de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster nog terecht het volgende vast:

*“Bovendien leggen u, uw partner en uw broer elk andere verklaringen af over deze oproepen. U stelt namelijk dat er eerst een oproep was waarbij u werd gevraagd klacht in te dienen in het politiekantoor in Sierra Morena (CGVS (...), p. 16) en dat er nadien meerdere oproepen volgden waarbij niets werd gezegd (CGVS (...), p. 17). Uw partner heeft het echter enkel over enkele oproepen waarbij u werd gevraagd naar de delegatie in de colonia te gaan en verklaart geen weet te hebben van oproepen waarbij niets werd gezegd (CGVS (...), p. 13-14). Uw broer weet daarentegen enkel van de oproepen waarbij niets werd gezegd en verklaart dat niemand hem iets heeft gezegd over een oproep waarbij wel een boodschap werd gegeven. Zijn verklaring waarom hem dit niet werd gezegd, kan bovendien niet overtuigen. Hij zegt namelijk dat hij had gevraagd dat jullie hem niets meer zouden vertellen over de problemen, maar dit zou pas na het tweede bezoek zijn (CGVS (...), p. 15-16). U stelt echter dat de oproep waarbij u werd gevraagd naar het politiekantoor te gaan tussen de twee bezoeken viel (CGVS (...), p. 17). Het is dus weinig aannemelijk dat uw broer niets zou weten over deze oproep. Dat jullie elk een verschillende versie van de feiten geven doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze oproepen en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Bovendien zijn telefonische oproepen waarbij u gevraagd wordt naar het politiekantoor te gaan of waarbij niets wordt gezegd misschien onaangenaam of vervelend, maar deze houden geen vervolging of ernstige schade in. Verder dient opnieuw opgemerkt te worden dat u enkel vermoedt dat deze oproepen in verband stonden met de benedeleden.”*

Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Op basis van de voorgaande vaststellingen en overwegingen is de Raad in navolging van de adjunct-commissaris-generaal van oordeel dat verzoekende partijen de door hen voorgehouden problemen met benedeleden van MS-13 omwille van verzoeksters neef niet aannemelijk hebben gemaakt.

Bijgevolg kan ook uit de beweerde problemen die verzoeksters moeder na hun vertrek zou hebben gehad met benedeleden in haar kapperszaak geen gegronde vrees in hoofde van verzoekende partijen worden afgeleid, zoals door de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster op goede gronden wordt toegelicht:

*“U stelt dat benedeleden naar de kapperszaak van uw moeder kwamen waar ze geld of andere dingen vroegen en soms spullen, zoals kammen, meenamen. Ze vroegen ook naar jullie. Uiteindelijk sloot uw moeder de zaak en bleef verborgen in het huis. In september 2019 hadden jullie voldoende geld en lieten jullie haar ook naar België komen om internationale bescherming te vragen. Uw moeder kon het in België echter niet gewoon worden en vertrok in december 2019 terug naar El Salvador waar ze, in afwachting van een eigen woning, bij familie in het huis van uw oom woont (CGVS, p. 3, 5, 20, 22). Naast de reeds aangehaalde vaststelling dat zowel het langere verblijf van uw moeder ter plaatse als haar recente terugkeer naar El Salvador in het geheel niet in overeenstemming kan worden gebracht met de aangehaalde feiten in verband met uw neef, blijkt uit de terugkeer van uw moeder dat ook het aan de problemen in de kapperszaak verbonden risico onvoldoende zwaarwichtig was, minstens dat het een lokaal probleem betrof. Betreffende de geloofwaardigheid van deze problemen dient overigens opgemerkt te worden dat u ter ondersteuning van deze beweerde problemen een klacht van uw moeder bij de politie neerlegt. Er wordt vastgesteld dat uw moeder deze klacht pas vlak voor haar vertrek uit El Salvador indiende. Ze diende de klacht in op 9 september 2019, maar de feiten die ze erin beschrijft dateren van 28 februari 2019 (stuk 6, p. 1: “I. lugar de denuncia”...“lunes nueve del mes de septiembre de año dos mil diecinueve”/“plaats van de klacht”...“maandag 9 september 2019”; “V. Datos del hecho”...“Fecha: jueves 28 de febrero del 2019”/“Feitelijke gegevens”...“Datum: donderdag 28 februari 2019”). Dit laat erg uitschijnen dat ze louter klacht indiende om jullie asielrelaas te staven, wat de waarde van deze klacht, die op zich al niets meer dan een niet onderzochte verklaring is, nog verder vermindert.”*

Door zonder meer te betwisten dat de problemen in verband met verzoeksters neef niet aannemelijk zijn, te volharden in “het feit dat de problemen die de moeder in haar kapperszaak kreeg, minstens gedeeltelijk ook een gevolg zijn van deze initiële problemen” en te herhalen dat de moeder van verzoekster niet samen met hen kon vertrekken omwille van een gebrek aan financiële middelen, dat zij ondertussen haar zaak heeft moeten sluiten, dat thans haar psychische en fysieke gezondheid zeer slecht is en dat zij een tijdelijk onderkomen gevonden heeft bij haar broer, brengen verzoekende partijen geen elementen of argumenten aan waarmee de hoger aangehaalde concrete en pertinente motieven worden weerlegd of ontkracht.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven ten aanzien van verzoekster volledig ongemoeid laten:

*“De door u aangehaalde bewering het mikpunt van de bendes te zijn als publiek figuur door uw werk bij de radio kan u onvoldoende concretiseren om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken (Vragenlijst CGVS, p. 2). U verklaart in dat verband dat u door valse profielen of vreemde mensen werd aangeschreven op uw facebookpagina. Hoewel u zich zelf afvraagt of u wat paranoïde was, veranderde u toch van facebookpagina en beveiligde u deze beter. Ook werd uw contract voor de radio stopgezet omdat u lang afwezig geweest was door uw moeilijke zwangerschap en sindsdien was u minder een publieke figuur (CGVS, p. 6-7). Voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met uw profiel en achtergrond heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van uw werk op de radio, wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke overtuiging persoonlijk vervolgd of zal vervolgen. Bovendien zijn de aangehaalde feiten eveneens onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.*

*Wat betreft andere door u aangebrachte elementen moet opgemerkt worden dat uw broer aangeeft voor het incident met uw neef in januari 2019 nooit problemen te hebben gehad met bendes en nooit het slachtoffer te zijn geweest van crimineel geweld (CGVS (...), p. 14). Ook uw partner had voor deze problemen, met uitzondering van het feit dat hij éénmalig op straat werd beroofd geen eerdere problemen gekend met bendes (CGVS (...), p. 15). Zelf geeft u ook nergens in het persoonlijk onderhoud aan eerder het slachtoffer te zijn geweest van crimineel geweld, met uitzondering van een diefstal in december 2018 (Vragenlijst CGVS, p. 2). Betreffende deze diefstal legt u een klacht bij de politie neer maar u geeft zelf aan dat dit niets te maken heeft met het incident van uw neef en het slechts neer te leggen als een indicatie voor de graad van de criminaliteit in El Salvador (Vragenlijst CGVS, p. 2). Er wordt vastgesteld dat deze feiten gemeenrechtelijk van aard zijn en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen. Bovendien zijn deze feiten onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.”*

Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De door verzoekende partijen in het kader van hun administratieve procedure neergelegde documenten die hoger nog niet werden besproken kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris-generaal motiveert als volgt over de door verzoekster en verzoekers neergelegde documenten:

*“Uw paspoort en DUI bevestigen uw Salvadoraanse nationaliteit die niet in twijfel wordt getrokken. Uw profiel als radiopresentatrice, dat wordt ondersteund door uw werkbadge en het attest van het werk die u neerlegt, wordt evenmin betwist. De informatie over de bendeaanwezigheid toont louter de algemene situatie in El Salvador aan. Uit de foto's van een huis blijkt niet dat dit uw huis is. De documenten die uw partner en broer voorleggen tonen enkel hun identiteit, het werk van uw partner en de studies van uw broer aan en veranderen bijgevolg niets aan bovenstaande vaststellingen.”*

Door in hun verzoekschrift te repliceren dat zij voldaan hebben aan hun medewerkingsplicht en alle documenten die hun identiteit, reisweg, profiel en problemen kunnen staven hebben neergelegd, doen verzoekende partijen geen afbreuk aan de bovenstaande pertinente motieven, die steun vinden in de administratieve dossiers en die, aangezien zij door verzoekende partijen niet worden ontkracht of weerlegd, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Nu verzoekende partijen in gebreke blijven de door hen voorgehouden problemen met bendeleden van MS-13 in El Salvador aannemelijk te maken, is hun betoog dat zij uit hoofde van die problemen deel uitmaken van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet of dat zij vervolging vrezen omwille van hun (toegeschreven) politieke overtuiging niet dienstig.

Wat betreft hun verwijzing naar de algemene onveiligheid en het feit dat *“alle problemen moeten beoordeeld worden in het licht van de algemene onveiligheidssituatie”*, dient te worden benadrukt dat verzoekende partijen er niet mee kunnen volstaan te verwijzen naar een algemene situatie om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd, doch dat zij hun vrees voor vervolging *in concreto* dienen aan te tonen, waartoe zij in gebreke blijven.

Voor zover verzoekende partijen voor de volledigheid nog aanstippen dat hun verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden, wijst de Raad erop dat op basis van de landeninformatie die door de partijen wordt aangereikt niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale

bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij naar aanleiding van de door hen aangehaalde gebeurtenissen een gegronde vrees voor vervolging hebben bij terugkeer naar El Salvador. Zij maken dan ook niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zullen ondervinden. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift tot een verwijzing naar de algemene situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zouden worden blootgesteld aan eventuele risico's. Het verblijf van verzoekende partijen in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Overigens hebben verzoekende partijen, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt en door hen niet wordt betwist, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij een dergelijk risico lopen in El Salvador.

2.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat aan de door hen aangevoerde vervolgingsfeiten geen geloof wordt gehecht. In zoverre zij betogen dat hun nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet dient te worden onderzocht rekening houdend met “*de algemene veiligheidssituatie, de invloed van en controle door de bendes, onder meer op de bewegingsvrijheid*”, dient te worden herhaald dat zij hun beweerd vrees voor vervolging dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* dienen aan te tonen en dat zij wat dit betreft in gebreke blijven, zoals hoger uiteengezet. Verzoekende partijen kunnen evenmin volstaan met een loutere verwijzing naar het profiel van tweede verzoeker en



de specifieke risico's voor tweede verzoeker "*die gelet op zijn leeftijd een bijzonder interessant target is voor rekrutering*". Zij dienen dergelijke risico's *in concreto* aannemelijk te maken en kunnen wat dat betreft niet volstaan met een loutere verwijzing naar het profiel of de leeftijd van tweede verzoeker.

Met hun uiterst summiere en algemene verwijzing naar "*de evolutieve sanitaire situatie, en de repercussies die deze onafwendbaar zal hebben op de socio-economische situatie in landen met zwakke politieke en sociale instellingen*" brengen verzoekende partijen evenmin concrete, op hun persoonlijke situatie betrokken elementen aan op basis waarvan tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hun hoofde zou kunnen worden besloten. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (*cf.* RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat "*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*" (zie: "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport "*An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*" van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als "*highly targeted and individualized*" wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de

Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van (adjunct-) commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN